

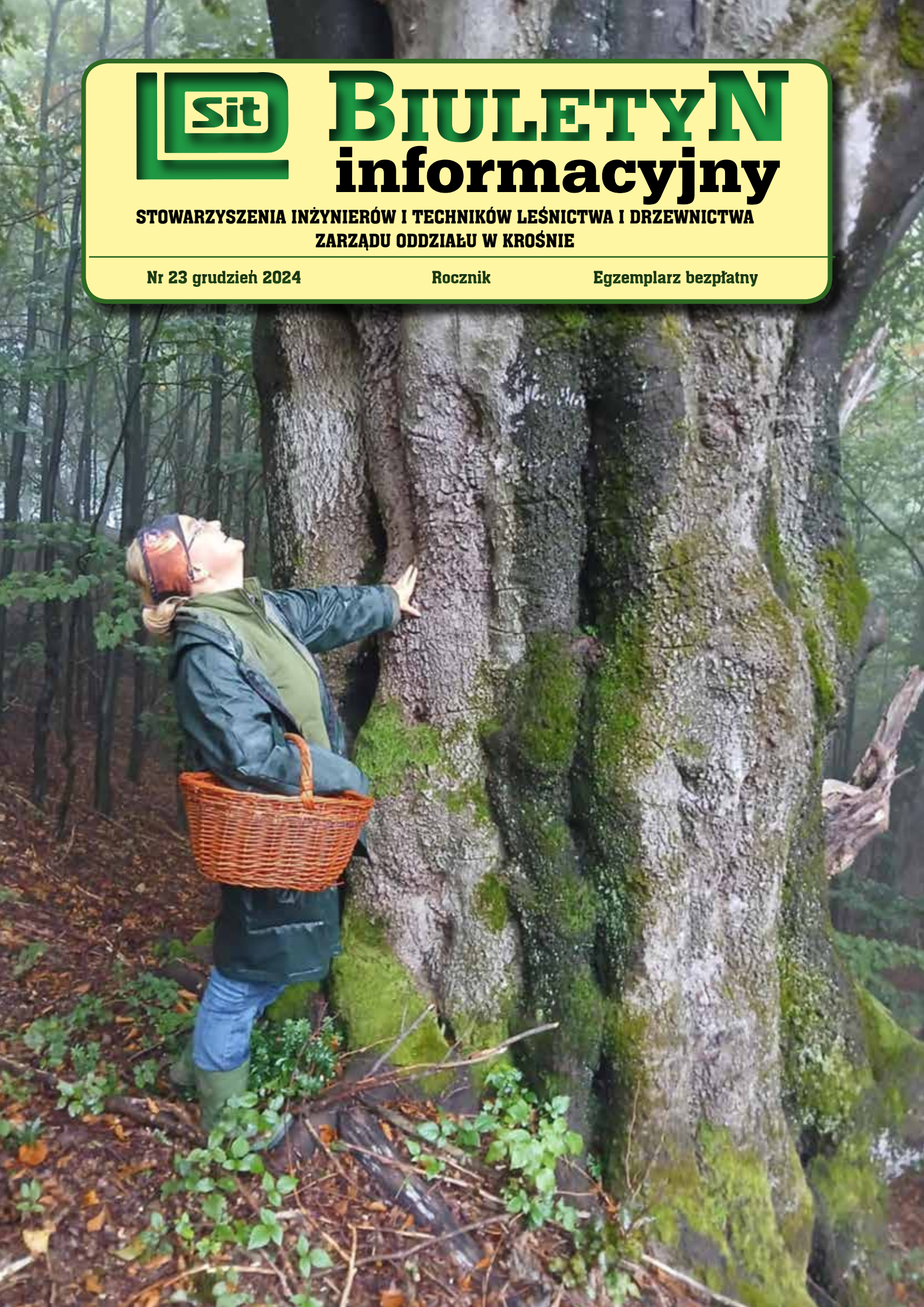
BIULETYN informacyjny

STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW LEŚNICTWA I DRZEWNICTWA
ZARZĄDU ODDZIAŁU W KROŚNIE

Nr 23 grudzień 2024

Rocznik

Egzemplarz bezpłatny

Spis treści

- 3 Słowo wstępne
- 3 Spotkanie Zarządu FSNT-NOT rada w Rzeszowie z Prezesami oraz ich delegatami
- 5 Informacje z posiedzeń ZO SITLiD w Krośnie
- 8 Liczba członków oddziału SITLiD w Krośnie
- 9 Dochody i wydatki z działalności statutowej SITLiD
- 10 Laureaci XXIII edycji „Leśnych Fotografii”
- 12 Podsumowanie XXXVIII edycji konkursu „Mój Las”
- 13 „Zmiany klimatu a gospodarka leśna” tematem konferencji
- 16 XXI Turniej piłki siatkowej
- 18 Pilarze i ich praca. Szkolenie i doskonalenie sędziów SITLiD
- 19 Udana XVIII Regionalne Zawody Drwali
- 21 XIV Zawody w wędkarstwie spławikowo-gruntowy
- 23 Edward Łabno - weteran wojenny w służbie leśników
- 25 Biegiem w las
- 26 Nasza leśna szkoła
- SPRAWOZDANIA Z WYJAZDÓW INTEGRACYJNYCH**
- KÓŁ ZAKŁADOWYCH SITLiD**
- 27 przy Nadleśnictwie Baligród
- 28 przy Nadleśnictwie Cisna
- 29 przy Nadleśnictwie Głogów
- 31 przy Nadleśnictwie Kolbuszowa
- 32 przy Nadleśnictwie Kołaczyce
- 33 przy Nadleśnictwie Leżajsk -Alpy
- 34 przy Nadleśnictwie Leżajsk - Tatry
- 36 przy Nadleśnictwie Lubaczów
- 38 przy Nadleśnictwie Lutowska
- 40 przy Nadleśnictwie Mielec
- 41 przy Nadleśnictwie Tuszyna
- 42 Regulamin dofinansowania kół
- 43 Podziękowanie za przekazane darowizny

Wydawca: Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa Zarząd Oddziału w Krośnie

Adres: ZO SITLiD w Krośnie
ul. Bieszczadzka 2, 38-400 Krosno
tel. 134373943 fax: 134373902

Zespół wydawniczy:

Agata Lenkiewicz-Bardzińska (Nadleśnictwo Cisna),
Teodor Furs (Nadleśnictwo Baligród)
Natalia Margas (Nadleśnictwo Ustrzyki Dolne),
Kinga Mazur (Nadleśnictwo Kolbuszowa)

Fotografie:

Robert Sobkowicz, Elwira Plata – Firlej, Teodor Furs,
Mariusz Rydzik, Natalia Batory, Paulina Pawłowska,
Edward Marszałek, Dariusz Tabisz, Sobkowicz Robert,
Dominik Jagieła, Marek Jabłoński, Katarzyna Szczerbicka,
Mariusz Kobus

Nakład: 1000 egz.

Skład i druk: FSNT NOT Rzeszów
ul. Kopernika 1, 35-959 Rzeszów

Zespół wydawniczy nie ponosi odpowiedzialności za treść
dostarczonych materiałów

ISBN 83-88308-03-3

Na okładce: „Buk jest wielki”

Koleżanki i Koledzy oraz Sympatycy SITLiD-u!

Bardzo szybko zbliżający się do końca 2024 rok pozwala na pewne przypomnienie wielu wydarzeń organizowanych przez Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa w Krośnie. Na początku roku w lutym wzięliśmy udział w konferencji z organizowanej na terenie Nadleśnictwa Kołaczyce pt. „Zmiany klimatu, a gospodarka leśna”. Na podstawie bardzo ciekawych referatów udało się wypracować interesujące wnioski, do realizacji przez nas wszystkich, w najbliższym okresie.

Tradycyjnie udało się już po raz kolejny przygotować XXI turniej piłki siatkowej w gościnnym Jarosławiu. Przygotowaliśmy kolejne regionalne zawody drwali w Sanoku chcąc ściągnąć oglądających widzów w weekendową lipcową sobotę. Sporo emocji dostarczyły kolejne zawody wędkarskie oraz wyjazdy zawodowe w różne strony świata oraz działalność w naszych kołach zakładowych. Myślimy już dziś o Nowym Roku 2025 wybiegając w przyszłość wszystkim członkom i sympatykom naszego stowarzyszenia życząc wielu marzeń, które uda się spełnić oraz samej radości w pełni zdrowia.

Przewodniczący ZO SITLiD w Krośnie

Bartłomiej Peret

SPOTKANIE ZARZĄDU FSNT-NOT RADA W RZESZOWIE Z PREZESAMI SNT ORAZ ICH DELEGATAMI

W dniach 23-24 września 2024 roku w POŁONINY RESORT w Bukowcu odbyło się wyjazdowe spotkanie Zarządu FSNT- NOT Rada w Rzeszowie z Prezesami SNT oraz ich Delegatami. Spotkanie miało charakter informacyjno-integracyjny połączone z obradami. W spotkaniu uczestniczyła Pani Prezes Zarządu Głównego Ewa Mańkiewicz – Cudny, Prezes Rady NOT Rzeszów Janusz Dobrzański, Wice-Prezesi NOT Krzysztof Cisek, Jan Porada, Bartłomiej Peret oraz Dyrektor Biura NOT Bogdan Szupernak. Miło było gościć również Prezesów SNT oraz Delegatów Rady NOT w Rzeszowie. Celem spotkania była bieżąca informacja o funkcjonowaniu Domu Technika, w szczególności o dalszych działaniach po kontroli Państwowej Straży Pożarnej w Rzeszowie oraz dyskusje i omówienie spraw najbardziej nurtujących środowisko naukowo-techniczne zrzeszone w naszej Federacji.

Po powitaniu zgromadzonych uczestników Prezes Janusz Dobrzański przedstawił wyniki ekonomiczne i działania Rady NOT w Rzeszowie na tle innych TJO NOT.

Następnie głos zabrała Pani Prezes ZG NOT w Warszawie Ewa Mańkiewicz – Cudny,

przedstawiając historię NOT-u oraz prezentując szeroką informację na temat uroczystości i rocznic, które czekają NOT w 2025 roku.

Kolejnym prelegentem był Brygadier Pożarnictwa Waldemar Wisz, który omówił pokontrolne protokoły Straży Pożarnej Domu Technika w Rzeszowie i przedstawił działania, które po realizacji dostosują funkcjonowanie Terenowej Jednostki Organizacyjnej w Rzeszowie zgodnie z obowiązującymi przepisami ppoż. Pan Wisz przedstawił zgromadzonym jakie zabezpieczenia trzeba wykonać w budynku Domu Technika w Rzeszowie, aby TJO mogła dalej funkcjonować. W dalszej części zgromadzeni dyskutowali nad powyższym tematem i wymieniali swoje przemyślenia i spostrzeżenia.

Po dyskusjach był czas wolny. Uczestnicy zwiedzili okolice, podziwiali piękne jesienne widoki Bieszczad, delektowali się szczególnie zielenią, barwami jesiennych liści i miłą ciepłą pogodą oraz korzystali ze strefy SPA.

Wieczorem wszyscy zasiedli do uroczystej kolacji, gdzie przy lokalnych potrawach, odbywały się miłe i koleżeńskie rozmowy.

W drugim dniu spotkania uczestnicy udali

się na rejs statkiem po Solinie oraz ciekawy przejazd linową gondolową kolejką nad zaporą solińską z którego podziwiano malownicze krajobrazy.

Na koniec Prezes Janusz Dobrzański podziękował wszystkim za przybycie i owocną koleżeńską współpracę pomiędzy NOT a Stowarzyszeniami, która mamy nadzieję będzie nadal kontynuowana. My jako członkowie organizacji NOT i sfederowane Stowarzyszenia będziemy starać się realizować założone programy,

szerzyć i popularyzować myśli techniczne poprzez rozwijanie i wykorzystywanie wiedzy i umiejętności zawodowych oraz intelektu swoich członków. Będziemy również tworzyć klimat do współpracy i solidarności oraz przestrzegać etyki zawodowej.

Kierownik ds. Organizacyjnych Pracowniczych i Szkoleniowych FSNT-NOT Rada w Rzeszowie
mgr Iga Musz - Dobrzańska

Uczestnicy spotkania w Bukowcu 23-24.09.2024

Uczestnicy spotkania w Bukowcu 23-24.09.2024

Od lewej: Barbara Studencka, Waldemar Wisz, Anna Adamska, Włodzimierz Adamski, Marian Sulencki, Jan Porada, Ewa Mańkiewicz-Cudny, Anna Sieniawska, Janusz Dobrzański, Krzysztof Cisek, Marek Paćłowski, Maria Cisek, Maciej Dębiński, Krzysztof Kołodziej, Lesław Bichajło, Lucyna Stręk, Jan Sieniawski, Andrzej Stręk, Michał Szczerbicki, Bogdan Szupernak, Robert Sobkowicz, Tadeusz Pruchnik, Anna Pruchnik, Bartłomiej Peret

INFORMACJE Z POSIEDZEŃ

PROTOKÓŁ Z POSIEDZENIA ZO SITLiD W KROŚNIE ODBYTEGO W MODERÓWCE DNIA 18 STYCZNIA 2024 R.

Posiedzenie otworzył przewodniczący Zarządu Oddziału kol. Bartłomiej Peret, który przywitał wszystkich zebranych i zaproponował porządek obrad w następującej kolejności:

1. Informacje bieżące SITLiD-u.
2. Organizacja konferencji branżowej pt. „Zmiany klimatu a gospodarka leśna”
3. Organizacja turnieju piłki siatkowej w 2024 r.
4. Aktualne informacje finansowe na bieżący dzień.
5. Przygotowanie biuletynu informacyjnego.
6. Sprawy organizacyjne (wyjazdy zawodowe, deklaracje członkowskie, odznaczenia itp.)

Porządek obrad został przyjęty jednomyślnie.

1. Kol. Bartłomiej Peret – przewodniczący ZO przedstawił bieżące informacje z posiedzenia ZG w Warszawie. Odczytano sprawozdanie za miniony rok. Głównym tematem było pozyskanie drewna i marketing LP. Z-ca Dyr. Jan Tabor omówił strategię europejską pozyskania oraz krytykę wprowadzonych zasad sprzedaży na 2024 r. Poruszono kwestię braku spotkań z drzewiarzami jako partnerem do ustalania zasad. Przypomniano również o działalności w sprawie biogramów byłych leśników i dostarczaniu ich do zarządu.

2. Wszystkie wcześniejsze założenia dot. organizacji konferencji w Moderówce w dniach 8-9 lutego zostały spełnione. Pozostaje je potwierdzić po ostatecznym porozumieniu z Dyrektorem RDLP w Krośnie w najbliższym czasie. Po czym zapadną ostateczne decyzje organizacyjne.

3. Omówiono założenia organizacyjne, które zostaną uszczegółowione na najbliższym spotkaniu roboczym w Jarosławiu. Kol. T. Maksymowicz – przeglądnęto zaproponowane przez N-ctwo Jarosław obiekty – mają dostarczyć cennik po czym prezydium podejmie decyzję co do ich wyboru. Termin rozgrywek pozostaje bez zmian – 20 kwietnia br. Omówiono wstępnie plan dnia i wyżywienie. Jednomyślnie przegłosowano wpisowe za drużynę w wysokości 850 zł i kibiców: 50 zł dla członka SITLiD i 70 zł dla niestowarzyszonego. Gdy okaże się, że kwota jest niewystarczająca to upoważniono prezydium ZO o podniesienie kwoty w zakresie

potrzeb. Termin zgłoszeń i wpłaty wpisowego to data 29 marzec br. Ustalono doprecyzowanie tegorocznego regulaminu w ciągu najbliższego tygodnia przez kol. T. Maksymowicza. Kol. J. Starzak zaproponował o dopuszczenie do udziału w turnieju drużyny drzewiarzy i ZUL-i. Po dyskusji ustalono jednogłośnie, że decyzje w tej kwestii zostaną podjęte po rozpoznaniu możliwości przez gospodarza.

4. Skarbnik kol. P. Biernacki przedstawił aktualną sytuację finansową: stan konta wynosi w zaokrągleniu 83 tys. zł ponadto w najbliższych dniach kończą się lokaty: 50 i 20 tys. zł. Postanowiono jednogłośnie, że w związku z niskim stanem konta bieżącego likwidację mniejszej lokaty a drugą należy przedłużyć na podobnych warunkach jak do tej pory.

5. Został już opracowany I skład w drukarni. Po dokonaniu ostatnich poprawek biuletyn za 2023 rok powinien być gotowy przed najbliższą konferencją. Zawiera sporo ciekawych informacji jest obszerny i posiada ok 40 stron.

6. Rozpatrzono wniosek Nadleśniczego z Mielca o pomoc finansową w wydaniu publikacji dot. kolejki leśnej na terenie Nadleśnictwa Mielec. Zobowiązano Prezydium do podjęcia decyzji po rozpoznaniu kosztów przedsięwzięcia. Dokonano analizy i rozliczenia wniosków o dofinansowanie wyjazdów zawodowych kół zakładowych SITLiD. Jednomyślnie zatwierdzono dofinansowanie do wyjazdów w kołach przy Nadleśnictwie: Komańcza - 2,25 tys. zł., Narol – 3,25 tys. zł. i Strzyżów – 3,0 tys. zł.

W poczet członków przyjęto (jednogłośnie) 8 osób do KZ przy nadleśnictwach: Baligród - 1 osoba, Komańcza – 1 osoba, Kolbuszowa – 1 osoba i Lutowiska 5 osób.

Na tym protokół zakończono.

Opracował: Piotr Filipczak

PROTOKÓŁ Z POSIEDZENIA ZO SITLiD W KROŚNIE ODBYTEGO W DUKLI DNIA 23 WRZEŚNIA 2024 R.

Posiedzenie otworzył przewodniczący Zarządu Oddziału kol. Bartłomiej Peret, który przywitał wszystkich zebranych. Następnie zaproponował porządek obrad w następującej kolejności:

1. Informacje bieżące działalności SITLiD-u.
2. Informacje po Regionalnych Zawodach Drwali.
3. Organizacja turnieju piłki siatkowej w 2025 r.
4. Aktualne informacje finansowe na bieżący dzień.
5. Przygotowanie biuletynu informacyjnego.
6. Sprawy organizacyjne (wyjazdy zawodowe, deklaracje członkowskie, odnaczenia itp.)

Porządek obrad został przyjęty jednomyślnie.

1. kol. Bartłomiej Peret – przewodniczący ZO przedstawił bieżące informacje po posiedzeniu NOT-u gdzie główny problem to gwałtownie zmniejszająca się ilość zrzeszanych organizacji. Przyczyną wygaszania stowarzyszeń są wzrastające koszty utrzymania. Z informacji ZG SITLiD w Warszawie najistotniejszą jest kwestia planowanej przez rząd zmiany ustawy o lasach oraz innych aktów prawnych dotyczących sektora leśno-drzewnego. ZG stara się wszelkimi drogami dotrzeć do udziału w konsultacjach tychże zmian.

2. Zawody drwali omówił kol. B. Peret: odbyły się na terenie Nadleśnictwa Brzozów, w Sanoku 13 lipca b. r. jako impreza wielofunkcyjna, przeprowadzona wspólnie z RDLP w Krośnie jako część dwudniowych obchodów 100-lecia Lasów Państwowych. Po raz pierwszy zawody zostały rozegrane w oparciu o międzynarodowy regulamin i miały charakter eliminacji do mistrzostw polski drwali, dzięki czemu kilku zawodników taki awans zdobyło. Udział wzięło 23 zawodników z 23 nadleśnictw. Sponsorzy jak zwykle nie zawiedli a głównym z nich była firma Stihl, która ufundowała m. in. 1 nagrodę w postaci profesjonalnej pilarki spalinowej. Kol. Paweł Biernacki przedstawił szczegółowe rozliczenie finansowe. Ogółem koszty zawodów zamknęły się kwotą 25 tys. zł. Przedyskutowano kilka wniosków do wykorzystania w przyszłości: m. in. rozpropagowanie imprezy przed zawodami, 2 osoby prowadzące – spikerzy, możliwość wkomponowania zawodów w obchody

„Dnia Żubra” w Lutowiskach.

3. Wstępny termin organizacyjny dla XXII turnieju piłki siatkowej został ustalony na 26 kwietnia 2025 r. wstępnie na terenie Nadleśnictwa Narol. Szczegóły organizacyjne zostaną podjęte na kolejnym posiedzeniu ZO.

4. Aktualny stan finansów oddziału przedstawił kol. Skarbnik Paweł Biernacki. Aktualny stan finansów to ok. 90 tys. zł. W tym na dwóch lokatach terminowych znajduje się 75 tys. zł. Składki członkowskie opłacane są na bieżąco.

5. Postanowiono jednogłośnie, że założenia do biuletynu pozostają takie same jak dotychczas. W związku z nieobecnością kol. Kingi Mazur, składem zajmą się kol. Natalia Margas i Teodor Furs pod przewodnictwem kol. Agaty Lenkiewicz-Bardzińskiej. Tradycyjnie zostanie wydany w ilości 1000 szt. Sekretarz prześle e-maila do kół w sprawie ciekawych artykułów i fotografii do umieszczenia w wydawnictwie. Wszystkie materiały należy zgromadzić do końca grudnia b.r.

6. Dokonano analizy i rozliczenia wniosków o dofinansowanie wyjazdów zawodowych Kół Zakładowych SITLiD. Jednomyślnie zatwierdzono dofinansowanie do wyjazdów w kołach przy Nadleśnictwach: Baligród – 3,0 tys. zł, Cisna – 2,75 tys. zł, Kolbuszowa – 3,0 tys. zł i Mielec – 4,75 tys. zł. W poczet członków przyjęto (jednogłośnie) 19 osób do KZ przy nadleśnictwach: Baligród – 1 osoba, Bircza – 8 osób, Brzozów – 1 osoba, Kolbuszowa – 1 osoba, Mielec – 3 osoby, Strzyżów – 4 osoby i RDLP w Krośnie – 1 osoba.

Jednogłośnie przychyłono się do udziału wraz ze środowiskiem leskich myśliwych i leśników, we współpracy z Komitetem Upamiętnienia Ksawerego hr. Krasickiego i Wincentego Pola w projekcie upamiętnienia tych dwóch wybitnych postaci związanych z regionem w postaci dofinansowania pomnika w wys. 1,0 tys. zł – „Ławeczka hr. Ksawerego Krasickiego i Wincentego Pola” w Lesku.

Na tym protokół zakończono.

Opracował: Piotr Filipczak

PROTOKÓŁ Z POSIEDZENIA ZO SITLiD ODBYTEGO W KROŚNIE Z DNIA 20 LISTOPADA 2024 R.

Posiedzenie otworzył przewodniczący Zarządu Oddziału kol. Bartłomiej Peret, który przywitał wszystkich zebranych. Następnie zaproponował porządek obrad w następującej kolejności:

1. Informacje bieżące z posiedzenia ZG SITLiD-u.
2. Przygotowanie biuletynu informacyjnego.
3. Organizacja turnieju piłki siatkowej w 2025 r.
4. Sprawy organizacyjne dotyczące zawodów wędkarskich w 2025 r.
5. Aktualne informacje finansowe na bieżący dzień.
6. Sprawy organizacyjne (wyjazdy zawodowe, deklaracje członkowskie, odznaczenia itp.)

Porządek obrad został przyjęty jednomyślnie.

1. Kol. Bartłomiej Peret – przewodniczący ZO przedstawił bieżące informacje po posiedzeniu ZG SITLiD w Warszawie. Omawiano projekt tzw. lasów społecznych w Polsce – wskazano na całkowity brak współpracy sygnatariuszy projektu ze środowiskiem leśnym i naukowym. Podobnie na fatalny stan komunikacji wskazują drzewiarze zrzeszeni w SITLiD-zie. Przypominano o terminowym regulowaniu składek członkowskich, o składaniu wniosków o odznaczenia dla członków w kołach oraz o przysyłaniu biogramów nieżyjących leśników do leksykonu. Przedstawiano działalność poszczególnych oddziałów SITLiD-u w roku 2024. Na tle pozostałych, nasz oddział wykazuje się największą skalą działalności statutowej.

2. Bieżącym składem zajmuje się zespół: Agata Lenkiewicz-Bardzińska, Natalia Margas i Teodor Furs. Na poprzednim posiedzeniu ustalono, że zostanie wydany w ilości 1000 szt. Do końca grudnia b.r. należy zgromadzić wszystkie materiały i przekazać do kol. Agaty. Zaproponowano aby w biuletynie pojawił się cyklicznie artykuł dot. szkół leśnych działających na naszym terenie, do czego zobowiązano kol. Dawida Gołębiowskiego.

3. Ustalono, że gospodarzem XXII turnieju będzie Nadleśnictwo Narol i organizowane będą one w zespole szkół w Lubaczowie w dniu 26.04.2025 r. Do uroczystości zakończenia zostały zaproponowane dwie lokalizacje: Kowaliska k/Cieszanowa lub Kresowa Osada w miejscowości Basznia Dolna. Do ostatecznych uzgodnień upoważniono kol. Tadeusza Maksymowicza. Pismo informacyjne do nadleśnictwa zostanie przekazane po szczegółowych ustaleniach dot. przedsięwzięcia.

4. Organizatorem XV zawodów wędkarskich w roku 2025 będzie Nadleśnictwo Leżajsk. Odpowiedzialny do organizacji został kol. Mariusz Rydzik, który poinformował o wstępnych ustaleniach. Wstępnie zaplanowano ich aranżację w miesiącu maju/czerwcu na stawach w Korniaktowie k/Łańcuta. Postanowiono, że szczegóły dot. przygotowania zawodów zostaną doprecyzowane podczas spotkania w miejscu ich organizacji z kol. Michałem Szczerbickim i Piotrem Filipczakiem w terminie późniejszym.

5. Sytuacja finansowa na chwilę obecną jest stabilna. Stan bieżącego konta zgodny jest z podjętymi uchwałami i wynosi ponad 111 tys. zł, w tym dwie lokaty terminowe 50 i 25 tys. zł. Zaznaczyć należy, że sytuację tą zawdzięcza się w głównej mierze nadleśnictwom i RDLP w Krośnie, które brały udział w organizacji wszystkich wydarzeń w minionym roku oraz wspomogły cele statutowe darowiznami.

6. Dokonano analizy i rozliczenia wniosków o dofinansowanie wyjazdów zawodowych Kół Zakładowych SITLiD. Jednomyślnie zatwierdzono dofinansowanie do wyjazdów w kołach przy nadleśnictwie: Głogów – 4,5 tys. zł., Kołaczyce – 2,5 tys. zł, Lubaczów – 1,5 tys. zł, Tuszyma – 2,0 tys. zł i Lutowska – 3,0 tys. zł.

W poczet członków przyjęto (jednogłośnie) 5 osób: do KZ przy Nadleśnictwie: Komańcza - 1 osoba, Stuposiany – 1 osoba, Ustrzyki D. – 2 osoby i RDLP w Krośnie -1 osoba.

Kol. Bartłomiej Peret zaproponował aby tegoroczną edycję zawodów drwali wkomponować w kolejne obchody „Dnia Żubra” w Lutowskich (jeśli będą organizowane), które planowane są na dzień 9 sierpnia 2025 r. Do ustalenia możliwości ich organizacji w takiej formie upoważniono kol. Michała Szczerbickiego. Kol. Dawid Gołębiowski zaproponował aby włączyć się w organizację konferencji szkoleniowej 11 szkół leśnych, która będzie organizowana przez ZSL w Lesku w 2025 r. Postanowiono omówić tą sprawę na następnym posiedzeniu, gdy będą ustalone już szczegóły organizacyjne.

Omówiono również sprawę ewentualnej organizacji konferencji/szkolenia pt. „Zioła w leśnictwie” – w terminie wiosenno-letnim. Wstępnie ustalono dwudniowe przedsięwzięcie z częścią teoretyczną w dzień pierwszy i praktyczną

z wyjazdem terenowym w dzień drugi. Miejsce organizacji w zależności od wolnych terminów proponuje się ośrodki OSW Wołosań lub CPL w Muczmem. Do głównych ustaleń upoważniono kol. Teodora Fursa. Zobowiązano kol. sekretarza do przesłania informacji do KZ w sprawach: ewentualnych materiałów do biuletynu (artykuły, zdjęcia itp.), biogramów nieżyjących już leśników

do leksykonu tworzonego przez ZG SITLiD w Warszawie oraz przypomnienie o wnioskowaniu o odznaki honorowe SITLiD-u i NOT-u dla zasłużonych członków.

Na tym protokół zakończono.

Opracował: Piotr Filipczak

Liczba członków oddziału SITLiD w Krośnie wg stanu na dzień 31 grudnia 2024 r.

Lp.	Koło SITLiD	inżynierowie	technicy	pozostali	ogółem	kobiety	mężczyźni	powyżej 40 roku życia	w tym emeryci	do 40 lat życia	w tym studenci i uczniowie
1	Baligród	26	5	0	31	8	23	21	0	10	0
2	Bircza	19	11	0	30	7	23	20	0	10	0
3	Brzozów	14	7	0	21	8	13	17	0	4	0
4	Cisna	19	15	4	38	10	28	29	6	9	2
5	Dukla	15	1	1	17	4	13	10	0	7	0
6	Dynów	14	5	0	19	1	18	14	0	5	0
7	Głogów Młp.	21	6	1	28	3	25	17	0	11	0
8	Jarosław	17	8	0	25	1	24	17	0	8	0
9	Kańczuga	8	10	0	18	0	18	16	7	2	0
10	Kolbuszowa	15	13	8	36	8	28	24	1	12	0
11	Końce	13	16	0	29	1	28	24	4	5	0
12	Komańcza	32	9	0	41	8	33	23	0	18	0
13	Krasieczyn	4	4	0	8	0	8	6	0	2	0
14	Lesko	11	3	0	14	2	12	14	0	0	0
15	Leżajsk	27	16	0	43	10	33	34	8	9	0
16	Lubaczów	26	7	0	33	5	28	23	0	10	0
17	Lutowiska	38	15	0	53	11	42	37	0	16	0
18	Mielec	21	8	2	31	10	21	19	0	12	0
19	Narol	23	14	0	37	1	36	33	0	4	0
20	Oleszyce	16	9	0	25	2	23	18	0	7	0
21	Rymanów	7	5	0	12	2	10	12	1	0	0
22	Sieniawa	20	12	0	32	3	29	26	0	6	0
23	Strzyżów	24	3	2	29	3	26	23	1	6	0
24	Stuposiany	11	6	3	20	6	14	11	0	9	0
25	Tuszyna	14	8	0	22	4	18	11	2	11	0
26	Ustrzyki Dłn.	24	8	0	32	7	25	21	0	11	0
27	BULiGL Przemyśl	6	2	0	8	0	8	7	0	1	0
28	RDLP Krosno	28	0	8	36	17	19	19	0	17	0
29	ZSL w Lesku	4	0	3	7	3	4	7	0	0	0
Razem		517	226	32	775	145	630	553	30	222	2

Opracował: Piotr Filipczak

Dochody i wydatki działalności statutowej SITLID Oddział Krosno za okres od 01 stycznia do 31 grudnia 2024 roku

L.p.	Wyszczególnienie	Przychody	Rozchody	Koszty	Razem przek.skł.	Dotacje
1	Składki członkowskie	87 972,00 zł				
2	Odsetki od lokat	926,50 zł				
3	Nadleśnictwo Leżajsk - darowizna	2 500,00 zł				
4	Nadleśnictwo Strzyżów - darowizna	1 600,00 zł				
5	Nadleśnictwo Mielec - darowizna	1 000,00 zł				
6	Nadleśnictwo Bircza - darowizna	3 000,00 zł				
7	Nadleśnictwo Kołaczyce - darowizna	2 000,00 zł				
8	Nadleśnictwo Brzozów - darowizna	1 500,00 zł				
9	Nadleśnictwo Lubaczów - darowizna	2 000,00 zł				
10	Nadleśnictwo Lutowiska - darowizna	3 000,00 zł				
11	Nadleśnictwo Cisna - darowizna	2 000,00 zł				
12	Nadleśnictwo Kolbuszowa - darowizna	1 000,00 zł				
13	Nadleśnictwo Jarosław - darowizna	1 000,00 zł				
14	Nadleśnictwo Dukla - darowizna	1 000,00 zł				
15	Nadleśnictwo Tuszyna - darowizna	1 000,00 zł				
16	Nadleśnictwo Komańcza - darowizna	1 000,00 zł				
17	Nadleśnictwo Oleszyce - darowizna	1 000,00 zł				
18	Nadleśnictwo Lesko - darowizna	1 000,00 zł				
19	Nadleśnictwo Kańczuga - darowizna	800,00 zł				
20	Nadleśnictwo Stuposiany - darowizna	2 000,00 zł				
21	Nadleśnictwo Dynów - darowizna	3 000,00 zł				
22	Nadleśnictwo Sieniawa - darowizna	1 000,00 zł				
23	Nadleśnictwo Głogów - darowizna	1 000,00 zł				
24	Organizacja Turnieju Piłki Siatkowej - wpisowe	24 460,00 zł				
25	Składki przekazane do ZG SITLID za 2023 r.		2 654,54 zł	2 654,54 zł	16 874,62 zł	
26	Składki przekazane do ZG SITLID za 2024 r.		14 220,08 zł	14 220,08 zł		
27	Organizacja konferencji w Klimkówce - Zmiany klimatu a gospodarka leśna		14 238,98 zł	14 238,98 zł		
28	Organizacja Zawodów Drwali		7 981,84 zł	7 981,84 zł		
29	Organizacja Turnieju Piłki Siatkowej		39 583,44 zł	39 583,44 zł		
30	Statuetka pomnika ławeczki Pola i Krasickiego		1 000,00 zł	1 000,00 zł		
31	Nagroda na konkurs „Leśne fotografie”		288,00 zł	288,00 zł		
32	Nagrody w zawodach wędkarskich		6 928,27 zł	6 928,27 zł		
33	Nagroda na konkurs „Mój Las”		1 500,00 zł	1 500,00 zł		
34	Nagroda na zawody drwali podczas Dni Pogórza 2024		674,00 zł	674,00 zł		
35	Nagroda w konkursie poetyckim		269,00 zł	269,00 zł		
36	Nagroda w konkursie dla sygnalistów		499,08 zł	499,08 zł		
37	Zakup książki dla członków - Wąskim torem przez Puszcę Sandomierską		3 000,00 zł	3 000,00 zł		
38	Sadzenie drzew z okazji 100-lecia LP		2 500,00 zł	2 500,00 zł		

39	NOT Rzeszów - biuletyny		7 875,00 zł	7 875,00 zł		
40	Koszty Zarządu - posiedzenia itp.		534,55 zł	534,55 zł		
41	KZ Komańcza - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		2 250,00	2 250,00 zł		2 250,00 zł
42	KZ Narol - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		3 250,00	3 250,00 zł		3 250,00 zł
43	KZ Strzyżów - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		3 000,00	3 000,00 zł		3 000,00 zł
44	KZ Mielec - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		4 750,00	4 750,00 zł		4 750,00 zł
45	KZ Kolbuszowa - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		3 000,00	3 000,00 zł		3 000,00 zł
46	KZ Cisna - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		2 750,00	2 750,00 zł		2 750,00 zł
47	KZ Baligród - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		3 000,00	3 000,00 zł		3 000,00 zł
48	KZ Głogów - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		4 500,00	4 500,00 zł		4 500,00 zł
49	KZ Kołaczyce - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		2 500,00	2 500,00 zł		2 500,00 zł
50	KZ Lubaczów - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		1 500,00	1 500,00 zł		1 500,00 zł
51	KZ Tuszyna - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		2 000,00	2 000,00 zł		2 000,00 zł
52	KZ Lutowiska - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		3 000,00	3 000,00 zł		3 000,00 zł
53	KZ Leżajsk - dofinansowanie do wyjazdu integracyjnego		6 750,00	6 750,00 zł		6 750,00 zł
54	Koszty prowadzenia r-ku bankowego		161,05 zł	161,05 zł		
	RAZEM	146 758,50 zł	146 157,83 zł	146 157,83 zł	16 874,62 zł	42 250,00 zł

Opracował: Paweł Biernacki

LAUREACI XXIII EDYCJI „LEŚNYCH FOTOGRAFII” UHONOROWANI

Gości powitała Elżbieta Staroń, dyrektor Krośnieńskiej Biblioteki Publicznej. W ceremonii wręczenia nagród wzięli udział jurorzy: Jacek Szarek z TVP Rzeszów, Andrzej Józefczyk, - fotoreporter portalu terazKrosno.pl, Wacław Turek - szef Fotoklubu Krośnieńskiego.

Zdobywcy głównych nagród odebrali statuetki św. Franciszka wykonane przez artystę rzeźbiarza Macieja Syrka. Wręczali je Janusz Starzak, p.o. dyrektora RDLP w Krośnie, nadleśniczy Nadleśnictwa Kołaczyce Artur Paczkowski (Polskie Towarzystwo Leśne Oddział Krosno oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa Oddział Krosno) i Andrzej Józefczyk.

Spotkanie zgromadziło grono miłośników fotografii, którzy mieli okazję tego wieczoru spotkać się z laureatami i wysłuchać koncertu Zespołu Piosenki Poetyckiej JAK. Artyści zagrali utwory m.in.

z autorskiej płyty pt. „Księżyc”.

Pełny wykaz laureatów i uczestników znalazł się w katalogu konkursu, zaś kilkadziesiąt zdjęć nagrodzonych, wyróżnionych i zakwalifikowanych na wystawę przez jury, spośród ponad 300 nadesłanych przez 116 autorów, zaprezentowano na ekspozycji w Saloniku Artystycznym KBP. Wstęgę przecięli: Elżbieta Staroń, dyrektor KBP oraz Janusz Starzak, p.o. dyrektora RDLP w Krośnie.

Konkurs „Leśne Fotografie” organizowany jest przez leśników we współpracy z Oddziałem Telewizji Polskiej w Rzeszowie, portalem terazKrosno.pl oraz Krośnieńską Biblioteką Publiczną, które tradycyjnie przyznają też swoje wyróżnienia specjalne. Wystawa czynna będzie przez kolejne trzy tygodnie.

tekst i zdjęcia: Paulina Pawłowska

I miejsce - Bartosz Krzyżkowiak, Wronki, godło Bartosz Krzyżkowiak, Dzieci nad jeziorem

II miejsce - Mirosław Pruchnicki, Trójczyce, godło HALICZ, Wiosna w Rezerwacie Tysiąclecia na Cergowej Górze

Wyróżnienie SITLiD - Barbara Litke, Warszawa, godło MOTYL, Ekosystem

PODSUMOWANIE XXXVIII EDYCJI KONKURSU „MÓJ LAS” rok szkolny 2024/2025

Do organizatora, zgodnie z wyznaczonym terminem, wpłynęło łącznie 258 prac konkursowych. Najwięcej prac, bo aż 204 zgłoszonych zostało w kategorii I skierowanej do uczniów kl. 1-3 szkół podstawowych. Tematem była „Noc w lesie.” W kategorii II, dla uczniów klas 4-6, wpłynęło 41 prac. Tegoroczny temat dla tej kategorii to „Być przyjacielem lasu i przyrody – co przez to rozumiesz?”. Do kategorii III zakwalifikowało się 11 opracowań dotyczących tematu „Parki narodowe a lasy gospodarcze – różnice i korzyści wynikające z istnienia tych form”. Najmniej prac, jedynie 2, wpłynęło do kategorii IV, której temat brzmiał „Jak wyobrażasz sobie wpływ społeczności lokalnych na zarządzanie lasami i prowadzenie gospodarki leśnej?”.

Komisja konkursowa złożona z przedstawicieli LOP i SITLiD w dniu 9 grudnia br. wybrała 12 prac, dla których przewidziano miejsca 1-3 w każdej z kategorii (wyjątkiem była kat. IV) oraz przyznała wyróżnienia dla autorów 24 prac tj. 20 w kategorii I i 4 w kategorii II. Ponadto wyróżnione zostały 3 prace uczniów ze specjalnymi potrzebami z PZPSW w Mielcu. Spośród nagrodzonych prac, po dwie najlepsze, przekazane zostaną do Zarządu Głównego SITLiD celem udziału w konkursie na szczeblu krajowym.

Wszystkie nagrodzone i wyróżnione prace były zgodne z regulaminem konkursu.

Wszystkim uczestnikom konkursu dziękujemy za chęć i poświęcony czas na przygotowanie prac konkursowych, a nagrodzonym i wyróżnionym serdecznie gratulujemy. Już dziś zapraszamy do udziału w XXXIX edycji konkursu „Mój las”!

tekst: Magdalena Różycka

zdjęcia: Paweł Łabno

Nagrodzona praca w kat. I Noc w lesie

„ZMIANY KLIMATU A GOSPODARKA LEŚNA” -TEMATEM KONFERENCJI

Zarząd Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa w Krośnie (SITLiD) i Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Krośnie były organizatorami konferencji naukowo-technicznej pod hasłem „Zmiany klimatu, a gospodarka leśna”. Otrzymała się ona w czwartek 8 lutego w sali konferencyjnej hotelu Venus w Moderówce. Podczas wystąpień wybrzmiały tematy dotyczące zmian klimatycznych, wyzwań dla współczesnej gospodarki leśnej i kwestie konsekwencji „Zielonego Ładu”, jakie wynikają z tego dla Lasów Państwowych.

Spotkanie otworzył Bartłomiej Peret, nadleśniczy Nadleśnictwa Kolbuszowa i przewodniczący ZO SITLiD w Krośnie, informując o celach konferencji

- „Obserwujemy od dłuższego czasu zmiany w klimacie, ale też ich wpływ na las; występują dłuższe okresy deszczowe lub dłuższe okresy suszy, na które mocno reagują drzewostany. Dlatego rozmawiamy o problemach znacznego występowania jemości, reakcji gatunków obcych na zachodzące zmiany klimatu, przybliżamy zagrożenia dotyczące zielonego Ładu w kontekście wyzwań w ochronie lasu, jak również o wykorzystaniu nowych technologii geoinformatycznych do oceny stanu lasu” - powiedział Bartłomiej Peret.

Z kolei **Janusz Starzak**, p.o. dyrektora RDLP w Krośnie, witając przybyłych zaznaczył, że jeszcze do niedawna zagrożeń trwałości lasów w regionie było niewiele, a jeśli występowały to jedynie lokalnie.

- „Na przełomie lat 80 i 90 ubiegłego stulecia zaczęły pojawiać się oznaki czekających nas zmian klimatycznych; okresowe susze, wahania poziomu wód gruntowych, które zaczęły wpływać negatywnie na kondycję naszych lasów; pojawiły dotkliwe straty i szkody” - stwierdził Janusz Starzak.

Pierwsze klęskowe historie dotyczyły świerczyn, ale działania leśników pozwoliły odwrócić skutki rozpadu tych drzewostanów. Od niedawna podobne zagrożenia dotyczą sosny, którą nęka kornik ostrożny, a w ostatnim czasie także jemość zagrożająca starym sosnom i jodłom.

Dyrektor Starzak dodał też, że kolejnym wyzwaniem, z którym muszą się zmierzyć Lasy Państwowe są wyłączenia, bądź ograniczenia gospodarki leśnej które na terenie RDLP w Krośnie

w tym roku objęły już obszar 18 tys. ha.

- „Oznacza to 86 tysięcy metrów sześciennych mniej drewna w sprzedaży, co będzie się wiązało z mniejszymi przychodami i ograniczeniem kosztów. W związku z tym na pewno z niektórych inwestycji będziemy musieli zrezygnować. Oprócz skutków dla naszej gospodarki, ograniczenia w znaczny sposób odczuły już zakłady usług leśnych, lokalne społeczności. Ludzie z dnia na dzień zostali pozbawieni pracy, którą wykonywali. Problem ten udało się nam zażegnać już w większości nadleśnictw” - powiedział dyrektor RDLP w Krośnie, odnosząc się do głośnej ostatnio kwestii wyłączenia lasów spod gospodarowania.

Przed częścią referatową odbyło się jeszcze wręczenie honorowych odznak SITLiD. Srebrną Odznakę Honorową NOT Zarząd Główny Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej przyznał **Dawidowi Gołębiowskiemu i Michałowi Szczerbickiemu** Złotą Odznakę Honorową SITLiD otrzymali **Mariusz Kobylarz i Mariusz Mazurek**, a Srebrną Odznakę Honorową - **Jerzy Blajer, Tomasz Paślawski, Janusz Sobuś, Filip Stelmach i Maria Stelmach**.

Na część referatową konferencji składało się dziewięć wystąpień zarówno naukowców, jak i praktyków leśnych.

Prof. dr hab. Jarosław Socha, kierownik Katedry Zarządzania Zasobami Leśnymi Wydziału Leśnego Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie mówił o obecnych i przewidywanych zagrożeniach dla trwałości lasu. Zdaniem naukowca, największy wpływ na ekosystemy leśne mają obecnie: wzrost

średniej temperatury powietrza, a efekcie wydłużenie okresu wegetacyjnego, wzrost stężenia dwutlenku węgla oraz depozycja atmosferyczna azotu.

- „Te czynniki sprawiają, że drzewa rosną szybciej. Żeby sobie uzmysłować skalę tego przyspieszenia powiem, że w średnich warunkach siedliskowych w Polsce drzewostany sosnowe są obecnie o 8 metrów wyższe niż 100 lat temu. Jeżeli drzewa rosną szybciej, to albo szybciej osiągają wymiary, które kwalifikują je do wycięcia, albo szybciej zamierają. Drzewa zawsze wiążą dwutlenek węgla, natomiast problem emisji tego gazu zaczyna się, jeżeli występuje przewaga zamierania drzew nad ich przyrostem. Wówczas bilans jest ujemny, czyli las więcej emituje dwutlenku węgla, niż pochłania” - tłumaczył **prof. dr hab. Jarosław Socha**.

Zgodził się, że trzeba spełniać oczekiwania społeczne co do ochrony różnorodności biologicznej, potrzeby tworzenia nowych rezerwatów, ale trzeba to robić w sposób bardzo przemyślany i korzystając z wiedzy naukowej.

Dużym problemem jest to, że znaczna część społeczeństwa oczekuje, że po wyłączeniu lasy będą wyglądały tak, jak wyglądają obecnie. A obecny wygląd to jest w dużej części efekt pewnego sposobu gospodarowania. Odejście od tego sprawi, że lasy będą mniej zasobne, będzie w nich więcej martwych drzew, będą się pojawiały wielkoskalowe rozpady – tłumaczył prof. Socha.

Wiele nowych wątków wprowadziła prezentacja **prof. dra hab. Marcina Pietrzykowskiego**, dziekana Wydziału Leśnego Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, który omawiał temat: „Nowe wyzwania i potrzeby społeczne względem usług świadczonych przez ekosystemy leśne”.

Kolejny z prelegentów **prof. dr hab. Tomasz Zawila-Niedźwiecki**, przewodniczący Komitetu Nauk Leśnych Polskiej Akademii Nauk i wiceprzewodniczący Polskiego Towarzystwa Leśnego poruszył temat zielonego ładu i jego konsekwencji dla gospodarki leśnej. „Zielony ład” to strategia unijna zakładająca większy nacisk na zachowanie bioróżnorodności, zwiększenie pochłaniania dwutlenku węgla i akumulacji węgla, między innymi w lasach.

To szlachetne zadanie na pewno warte poparcia, niemniej jednak niektóre regulacje formalne wprowadzone przez Unię Europejską są błędne z punktu widzenia gospodarki leśnej. Trzeba

ją prowadzić bardzo rozważnie jako formę ochrony przyrody, jako formę gospodarowania zasobem przyrodniczym - stwierdził prof. Tomasz Zawila-Niedźwiecki. – Niestety, został stworzony paradygmat, że ochrona ścisła jest panaceum na wszelkie bolączki. To błędny sposób widzenia rzeczywistości. Warto podkreślić, że w Europie, w świecie nie tworzy się nowych parków narodowych. Parki narodowe, szlachetna, dziewiętnastowieczna idea, już się przeżyła. Jest to bardzo drogi sposób ochrony przyrody. Są obecnie lepsze i efektywniejsze. Nie apeluję o likwidację parków narodowych, ale o nietworzenie nieskończonej liczby, bo tak ktoś chce, bez podstaw naukowych - zaznaczył naukowiec, wskazując na ekonomiczną stronę tej sprawy. Według szacunków niemieckiego instytutu federalnego w Europie średnio o 30 procent zmniejszy się podaż drewna. W Polsce będzie to 33-40 procent, czyli o 12-16 mln metrów sześciennych mniej drewna. To oznacza, że ceny drewna wzrosną a jeśli zostaną zaimplementowane wszystkie strategie, zwiększy się też deficyt tego surowca, który obecnie wynosi 20 procent. Do tego dojdzie upadek małych i średnich firm zajmujących się przerobem drewna. Szacuje się też zmniejszenie zatrudnienia nawet o 200 tysięcy osób w całym łańcuchu leśno-drzewnym – wyliczał prof. Zawila-Niedźwiecki.

Bardzo ciekawe były również kolejne prelekcje **dr hab. Roman Wójcik**, profesor SGGW w Warszawie zaprezentował wyniki swych badań w referacie „Jemioła - wyzwanie czy konieczność w dobie zachodzących zmian”, wskazując na przyczyny i sposoby przeciwdziałania inwazji tego

gatunku pasożyta. Podobne w swej wymowie zagadnienia były tematem wystąpienia **dra hab. inż. Piotra Bilańskiego**, prof. UR w Krakowie, który omawiał temat; „Jak zmiany klimatyczne wpłynęły na występowanie i aktywność gatunków inwazyjnych”.

Nowoczesne metody monitoringu zjawisk przyrody przedstawił **dr hab. inż. Piotr Wężyk**, prof. UR w Krakowie w prezentacji „Monitorowanie przemian 4-D zachodzących w drzewostanach z wykorzystaniem technologii geoinformatycznych”. Bardzo praktyczny wymiar miały referaty „Ocena stanu hydrologicznego i konsekwencje w lasach Podkarpacia”, który przedstawił **Bogumił Dąbek**, dyrektor oddziału BULiGL w Przemyślu, oraz „Wybrane choroby i szkodniki lasów Podkarpacia w dobie zmian klimatycznych”, który wygłosił **Jarosław Plata** – kierownik Zespołu Ochrony Lasu w Krakowie;

Jako ostatni wystąpił przedstawiciel RDLP w Krośnie, **Kamil Grałek**, naczelnik Wydziału Ochrony Ekosystemów, który omówił „Bieżące problemy w lasach na terenie RDLP w Krośnie wynikające ze zmian warunków klimatycznych”. Dyskusję na tematy zaprezentowane poprowadził Bartłomiej Peret.

Efektom końcowym konferencji, będą wnioski, które po zredagowaniu przez komisję wniosków i uchwał zostaną przedstawione władzom zwierzchnim.

W drugim dniu konferencji, w piątek, odbyła się druga część konferencji na terenie Nadleśnictwa Kołaczyce (leśnictwo Odrzykoń). Uczestnicy poznali przykłady porażenia jodeł przez jemiołę, nad którymi odbyła się mocna dyskusja. Zobaczyli też powierzchnię użytą w geomatyce, omawiano zaburzenia hydrologiczne i tematykę skaningu w praktyce, zapoznali się z przykładami udostępniania lasów dla potrzeb społecznych.

Odwiedzono też rezerwat przyrody „Prządki”. RDLP w Krośnie

Wystąpienia prelegentów:

1. „Obecne i przewidywane zagrożenia dla trwałości lasu” prof. dr hab. Jarosław Socha – Uniwersytet Rolniczy w Krakowie.

2. „Zielony ład i jego gospodarcze konsekwencje” - prof. dr hab. Tomasz Zawiła-Niedźwiecki – ZG PTL w Warszawie.

3. „Jemioła - wyzwanie czy konieczność w dobie zachodzących zmian” – dr hab. profesor uczelni Roman Wójcik – SGGW w Warszawie.

4. „Nowe wyzwania i potrzeby społeczne względem usług świadczonych przez ekosystemy leśne” - prof. dr hab. Marcin Pietrzykowski – Uniwersytet Rolniczy w Krakowie.

5. „Monitorowanie przemian 4-D zachodzących w drzewostanach z wykorzystaniem technologii geoinformatycznych” – dr hab. inż. Piotr Wężyk, prof. URK – Uniwersytet Rolniczy w Krakowie.

6. „Jak zmiany klimatyczne wpłynęły na występowanie i aktywność gatunków inwazyjnych” – dr hab. inż. Piotr Bilański, prof. URK – Uniwersytet Rolniczy w Krakowie.

7. „Ocena stanu hydrologicznego i konsekwencje w lasach Podkarpacia” – mgr inż. Bogumił Dąbek- Dyrektor oddziału BULiGL w Przemyślu.

8. „Wybrane choroby i szkodniki lasów Podkarpacia w dobie zmian klimatycznych” – mgr inż. Jarosław Plata - ZOL w Krakowie.

9. „Bieżące problemy w lasach na terenie RDLP w Krośnie wynikające ze zmian warunków klimatycznych” – mgr inż. Kamil Grałek, naczelnik Wydziału Ochrony Przyrody RDLP w Krośnie.

tekst i zdjęcia: Edward Marszałek

SPRAWOZDANIE Z IMPREZY PRACOWNICZEJ. XXI TURNIEJ PIŁKI SIATKOWEJ PUCHAR PRZEWODNICZĄCEGO ZO SITLiD W KROŚNIE

W dniu 20 kwietnia 2024r. na terenie Nadleśnictwa Jarosław rozegrany został XXI Turniej Piłki Siatkowej o puchar przewodniczącego ZO SITLiD w Krośnie. Udział wzięło w nim 19 zespołów, z czego 18 nadleśnictw zgrupowanych w RDLP Krosno oraz reprezentacja ww. dyrekcji. Mecze zostały rozegrane na halach sportowych w Muninie (trzy grupy) oraz w Tuczempach (jedna grupa). Po zarejestrowaniu zespołów które wzięły udział w rozgrywkach, o godzinie 9:00 nastąpiło oficjalne otwarcie zawodów przez Nadleśniczego Nadleśnictwa Jarosław Romana Januszcza.

W ramach ceremonii otwarcia zawodów, pokaz taneczny wykonały dziewczynki ze Stars Academy oraz panie z Ladies Dance Total Active. Rozpoczęto właściwą część zawodów siatkarskich, rozgrywanych w czterech grupach, z których do półfinałów awansował jeden, najlepszy zespół.

W grupach rozgrywano mecze systemem „każdy z każdym”. W poszczególnych grupach znajdowały się zespoły:

Grupa 1: Jarosław, Oleszyce, Kolbuszowa, Ustrzyki Dolne, Głogów

Grupa 2: Leżajsk, Brzozów, Bircza, Dynów, Narol

Grupa 3: RDLP, Lubaczów, Mielec, Lutowiska, Sieniawa

Grupa 4: Tuszama, Stuposiany, Lesko, Baligród

Po zakończeniu zmagania grupowych, do półfinałów trafiły zespoły nadleśnictw: Leżajsk, Lesko, Kolbuszowa, a także reprezentacja RDLP Krosno.

W finale zmagaly się ze sobą drużyna z Kolbuszowej przeciwko reprezentacji Nadleśnictwa Lesko. W meczu o trzecie miejsce starło się ze sobą RDLP Krosno oraz Nadleśnictwo Leżajsk.

Po rozegranych meczach, podium plasowało się następująco:

I. Nadleśnictwo Kolbuszowa

II. Nadleśnictwo Lesko

III. RDLP Krosno

Honorowe, IV miejsce zajęło Nadleśnictwo Leżajsk.

Oprócz nagród dla zwycięzców, były także wyróżnienia dla:

- najlepszego zawodnika turnieju **Adam Orlewski** z Nadleśnictwa Kolbuszowa
- organizatorów **Nadleśnictwo Jarosław**
- najlepszego atakującego **Gilbert Dacko** z Nadleśnictwa Lesko
- najlepszego przyjmującego **Zbigniew Boczar** z RDLP Krosno
- najlepszego rozgrywającego **Paweł Niemiec** z Nadleśnictwa Leżajsk
- Miss turnieju **Magdalena Szczybyło** z Nadleśnictwa Lubaczów
- najlepszy grający nadleśniczy **Robert Stankiewicz** z Nadleśnictwa Narol
- najlepszy grający dyrektor - **Janusz Starzak**
- najstarszy uczestnik turnieju - **Grzegorz Wójcik**
- najmłodszy uczestnik turnieju – **Juliusz Janosik**
- fair play – **Nadleśnictwo Mielec**
- najlepszy klub kibica – **Nadleśnictwo Sieniawa**

Po ceremoniale rozdania nagród, oficjalnego zakończenia zawodów dokonał Nadleśniczy Nadleśnictwa Jarosław Roman Januszcza. Niewątpliwie XXI Turniej o Puchar Przewodniczącego ZO SITLiD w Krośnie był imprezą udaną, z dużą ilością kibiców oraz coraz wyższym poziomem siatkarskim. Wypada tylko zaprosić na kolejną, XXII edycję, która z pewnością będzie jeszcze lepsza.

Tekst: Arkadiusz Sadecki

Zdjęcia: Dariusz Tabisz

PILARZE I ICH PRACA. SZKOLENIE I DOSKONALENIE SĘDZIÓW SITLiD

Trudna i niebezpieczna praca wymaga od pilarzy dużo precyzji, skupienia oraz uwagi, a zatem konkurencję, z którymi muszą się zmierzyć zawodnicy podczas warsztatów, również wymagają tych umiejętności i odzwierciedlają realia pracy w lesie.

W środę 19 czerwca 2024 r. na terenie Leśnictwa Wilcza Wola odbyły się warsztaty dla pilarzy, pracujących na terenie nadleśnictwa, którzy zmagali się w pięciu konkurencjach - ścinka drzewa, wymiana piły łańcuchowej, przerzynka na dokładność, złożona przerzynka i okrzesywanie. Warsztaty to nasza coroczna tradycja, kontynuowana żeby przypomnieć osobom pracującym w lesie zasady bezpiecznej pracy przy pozyskaniu drewna.

W tegorocznych zawodach wzięło udział 13 zawodników. Poziom zawodów był bardzo wysoki, a zwycięzca zdobył aż 951 punktów, pomimo, że w tym roku regulamin został zaostrożony. Na najwyższym stopniu podium stanął Pan Krzysztof Mieleszko, dzięki czemu będzie reprezentował Nadleśnictwo Kolbuszowa na Regionalnych Zawodach Drwali, które odbędą się już wkrótce w Sanoku. Pozostali zawodnicy również uzyskali wysokie wyniki w punktacji ogólnej. Pan Marian Bajek zdobył 817 punktów, które wystarczyły na zdobycie drugiego miejsca. Na najniższym stopniu podium stanął Pan Adam Stanowski z wynikiem 746 punktów.

Wszyscy zawodnicy bezpiecznie ukończyli warsztaty, co w świetle celu jaki przyświeca organizatorom – jest najważniejsze. Wszystkim dziękujemy za udział, zwycięzcom gratulujemy i życzymy powodzenia w dalszych zmaganiach, a także dużo spokoju w codziennej pracy.

tekst: Kinga Mazur
zdjęcia: Robert Sobkowicz

UDANE XVIII REGIONALNE ZAWODY DRWALI

W sobotę 13 lipca na terenie obiektów MOSiR w Sanoku odbyły się XVIII Regionalne Zawody Drwali. Wystąpiło 23 zawodników, a najlepszym okazał się Tomasz Bilski z Nadleśnictwa Rymanów. Zwycięzca zgromadził 1609 punktów, który pobił swój ubiegłoroczny wynik o 234 pkt. Drugi był Ryszard Staroń z Sieniawy – 1526 pkt., trzeci – Daniel Furgała z Lubaczowa z dorobkiem 1473 pkt.

Zawody przeprowadzono według Międzynarodowego Regulaminu Mistrzostw Świata Drwali IALC, ze szczególnym naciskiem na elementy BHP w pracy, dzięki czemu zdobywcy podium trafili na listę rankingu eliminacji do Mistrzostw Polski. Tradycyjnie rozegrano pięć konkurencji: ścinka drzew, wymiana piły łańcuchowej, przerzynka kombinowana, przerzynka na dokładność, okrzyszwanie. Sędziowanie odbyło się na wysokim poziomie dzięki przedstawicielom sędziów IALC. Tradycyjnie duża była pula nagród, które przewidziano dla najlepszych zawodników. Wszyscy zawodnicy otrzymali też upominki od sponsorów i organizatorów w uznaniu za

zaangażowanie w zawodach. Zdobywcom najwyższych lokat trudno było udźwignąć wszystkie laury, którymi zostali uhonorowani. Wśród nagród były m.in. pilarki, wykaszarki, leśne akcesoria, tasaki, siekiery, wysokiej klasy ubrania robocze, hełmy, a także zestawy upominków od organizatorów i sponsorów. Nagrody wręczali: Janusz Starzak, Dyrektor RDLP w Krośnie i przedstawiciele wszystkich sponsorów: Husqvarna, Milwaukee, Stihl, Tartak Grzyb, Remet CNC, A.M.P.E.R.E. System, DIAM-POL, Cellfast, Tagart, Donum Corde.

Na miejscu dostępne były atrakcje i konkursy dla widzów oraz stoiska edukacyjne Lasów Państwowych i firm sponsorskich.

Organizatorem zawodów byli: Krośnieński Oddział Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa, Nadleśnictwo Brzozów oraz Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Krośnie.

Tekst: Paulina Pawłowska

Zdjęcia: Dominik Jagieła

XVIII Regionalne Zawody Drwali - Sanok 13.07.2024 rok

Zajęte miejsce	Imię i Nazwisko	Nadleśnictwo	I	II	III	IV	V	RAZEM
1	Tomasz Bilski	Rymanów	631	126	188	238	426	1609
2	Ryszard Staroń	Sieniawa	639	96	145	236	410	1526
3	Daniel Furgała	Lubaczów	608	106	142	209	408	1473
4	Grzegorz Gros	Lutowiska	585	122	152	197	404	1460
5	Marcin Staroń	Leżajsk	631	85	137	214	384	1451
6	Zbigniew Piwko	Komańcza	547	118	171	158	382	1376
7	Michał Misieczko	Krasiczyn	589	95	170	67	396	1317
8	Grzegorz Kiersztura	Stuposiany	532	97	129	176	370	1304
9	Damian Pruchnik	Głogów	534	38	130	173	346	1221
10	Krzysztof Mileleszko	Kolbuszowa	392	64	154	195	372	1177
11	Andrzej Szczepanek	Jarosław	581	20	144	188	238	1171
12	Marek Kończuk	Ustrzyki Dolne	535	71	35	177	346	1164
13	Marcin Fara	Końaczyce	434	87	177	170	254	1122
14	Adam Turek	Dukla	535	53	68	177	202	1035
15	Sebastian Czachor	Mielec	494	28	137	141	228	1028
16	Sebastian Staszal	Brzozów	425	8	129	169	280	1011
17	Stanisław Olejko	Oleszyce	518	0	162	76	218	974
18	Andrzej Góral	Narol	520	32	51	113	210	926
19	Ryszard Bober	Strzyżów	523	6	107	131	34	801
20	Stanisław Horniak	Kańczuga	377	10	48	154	188	777
21	Grzegorz Bańkowski	Dynów	342	0	39	166	216	763
22	Ryszard Pankiewicz	Bircza	452	8	84	60	118	722
23	Janusz Kiczorowski	Brzozów	240	0	0	0	0	240

XIV ZAWODY W WĘDKARSTWIE SPŁAWIKOWO- GRUNTOWYM

W sobotę 25 maja na terenie stawów „Luktyk” w Rzepedzi odbyły się XIV Mistrzostwa Pracowników RDLP w Krośnie w Wędkarstwie Spławikowo – Gruntowym, zorganizowane przez Nadleśnictwo Lutowiska.

W rywalizacji wzięło udział łącznie 56 zawodników z 17 jednostek w tym 14 trzyosobowych drużyn. Gorący doping zapewniała nadzwyczaj entuzjastyczna grupa kibiców również biorąca udział w wydarzeniu.

Po krótkiej odprawie, zaznajamiającej zawodników i zasadach rywalizacji o godzinie 8:30 sędzia nadał sygnał rozpoczęcia nęcenia i połowu. Zaledwie kilka minut później zawodnicy zdejmowali z haczyków pierwsze złowione ryby. Ważeniem i pomiarem ryb zajęła się sześciuosobowa komisja sędziowska, która dokonała dwóch pomiarów: pierwszego o godzinie 10:30 oraz drugiego o 12:30, które poprzedzone zostało sygnałem zakończenia połowów. Po dokonaniu pomiarów przez komisję wszystkie ryby zostały wypuszczone do wody.

W wyniku czterogodzinnych zmagania złowiono łącznie ponad 126 kg ryb, głównie karpi i karasi oraz trzy jesiotry, które po szybkim pomiarze zostały błyskawicznie wypuszczone. Złowiono również kilka węgorzy oraz sandacza, które jednak nie były brane pod uwagę w klasyfikacji.

Po zliczeniu wyników odbyło się ich uroczyste ogłoszenie oraz wręczenie nagród oraz dekoracja zwycięzców. Niekwestionowanym królem połowów okazał się Jarosław Chyżyński z Nadleśnictwa Lutowiska, do którego powędrowała statuetka za największą liczbę złowionych ryb, która wynosiła 22 sztuki, oraz ich największą masę, wynoszącą łącznie 19,7 kg.

Najcięższą rybą pochwalić mógł się Łukasz Miara z Nadleśnictwa Jarosław, któremu udało się wyciągnąć rybę o masie 2,4 kg. Najdłuższym okazem okazał się jesiotr o długości 73 cm wyłowiony przez Sławomira Rachwała z Nadleśnictwa Strzyżów.

W kategorii drużynowej najlepsza okazała się drużyna z Nadleśnictwa Lutowiska, na której koncie zapisane zostały 32 ryby o łącznej masie 29,48 kg. Nagrodę główną ufundował Dyrektor RDLP W Krośnie, zaś w jego imieniu wręczył Zastępcę Dyrektora ds. Ekonomicznych, Pan Paweł Biernacki.

Wśród pań Najlepszą okazała się Natalia Margas z Nadleśnictwa Ustrzyki Dolne. Drugie miejsce, zajęła Bogusława Ciosek z Nadleśnictwa

Kolbuszowa.

Po rozdaniu nagród odbyło się tradycyjne losowanie gospodarza kolejnych zawodów, którym zostało Nadleśnictwo Leżajsk.

Wszystkim uczestnikom zawodów serdecznie dziękujemy za obecność oraz życzymy dalszych udanych połowów!

Wyniki indywidualne w kategorii najcięższa ryba:

1. Łukasz Miara, Nadleśnictwo Jarosław 2,40 kg
2. Wojciech Krokos, Nadleśnictwo Cisna 2,25 kg
3. Marcin Brożyna, Nadleśnictwo Ustrzyki Dolne, 2,00 kg

Wyniki indywidualne – Masa wszystkich złowionych ryb:

1. Jarosław Chyżyński, Nadleśnictwo Lutowiska, - 19,70 kg
2. Wojciech Krokos, Nadleśnictwo Cisna, - 11,31 kg
3. Piotr Świąder, Nadleśnictwo Jarosław - 10,42 kg

Wyniki drużynowe w klasyfikacji ogólnej:

1. Nadleśnictwo Lutowiska - 36 pkt. (w składzie: Michał Szczerbicki, Tomasz Kowszyński, Jarosław Chyżyński)
2. Nadleśnictwo Jarosław – 45 pkt. (w składzie: Piotr Świąder, Łukasz Miara, Dawid Zagrobelny)
3. Nadleśnictwo Lubaczów – 57 pkt. (w składzie: Grzegorz Wawryniuk, Bartłomiej Zaborniak, Tomasz Starościak)

Wyniki indywidualne w kategorii największa ilość złowionych ryb:

1. Jarosław Chyżyński, Nadleśnictwo Lutowiska – 22 szt.
2. Piotr Świąder Nadleśnictwo Jarosław 16 szt.
3. Łukasz Miara Nadleśnictwo Jarosław – 10 szt.

**tekst: Marek Jabłoński,
zdjęcia: Marek Jabłoński, Katarzyna Szczerbicka**

EDWARD ŁABNO - WETERAN WOJENNY W SŁUŻBIE LEŚNIKÓW

Do tej pory na łamach Biuletynu Informacyjnego SITLiD corocznie przedstawiamy sylwetki wybitnych i zasłużonych leśników z Podkarpacia, którzy posiadali także wykształcenie leśne. Mało zdajemy sobie sprawę, że w okresie powojennym z braku potrzebnej liczby fachowej kadry leśnej zdarzało się, że w tworzonych jednostkach Lasów Państwowych, a szczególnie nie będących typowymi nadleśnictwami, kierownicze stanowiska obsadzano „nieleśnikami”, nierzadko byli to będący w stanie spoczynku, ale jeszcze aktywni, zasłużeni oficerowie WP.

Przykładem jest kilku wojskowych z samego Sanoka. Tak w latach 50-tych XX w. w okresie ożywiania Bieszczadów i rozwoju budownictwa leśnego, kierownikiem tartaku Lasów Państwowych w głębokich Bieszczadach (Kalnica) był sanoczanin weteran kampanii wrześniowej 1939 r. i oddziałów WOP, walczących z UPA w Bieszczadach kpt w st. sp. Witold Maczek, daleki krewny gen. Stanisława Maczka, którego 110 rocznica urodzin minęła w 2024 roku. Jego tartak dostarczał budulec potrzebny do stawiania w Bieszczadach drewnianych siedzib nadleśnictw, leśniczówek, osad leśnych i baraków robotniczych. To on w imieniu środowiska bieszczadzkich leśników i kombatanów wojennych regionu sanockiego w 1985 r. wraz z wiceministrem spraw wewnętrznych gen. Lucjanem Czubińskim odsłaniał w Jasielu pomnik ku czci poległych i pomordowanych przez UPA żołnierzy WOP i milicjantów, pod którym corocznie w czerwcu odbywają się uroczystości z licznym udziałem leśników.

Wśród najbardziej znanych oficerów zamieszkałych w Sanoku, a zatrudnionych w Lasach Państwowych był Edward Łabno, późniejszy wicedyrektor Ośrodka Transportu Leśnego w Sanoku. Jego wspomnienie nich będzie hołdem złożonym wielu „nieleśnikom” zasłużonym dla lasów regionu sanocko-bieszczadzkiego.

Sanoczanin z wyboru Edward Paweł Łabno urodził się 23 maja 1908 roku w Nowym Sączu jako syn Stanisława i Heleny z domu Baruch. W rodzinnym mieście ukończył szkołę powszechną, po czym rozpoczął naukę w tamtejszym

gimnazjum. Po przeprowadzeniu się rodziny do Tarnowa, kontynuował edukację w tym mieście, zakończoną maturą w 1928 r. Następnie od 1928 do 1929 roku odbył służbę wojskową w Batalionie Szkolnym Podchorążych Piechoty w Róźnie, a od 1929 do 1931 roku odbył kurs unitarny w Szkole Podchorążych Piechoty w Ostrowi Mazowieckiej. Został awansowany do stopnia podporucznika piechoty ze starszeństwem z dnia 15 sierpnia 1931 r., po czym przydzielony do służby w 2 pułku strzelców podhalańskich w Sanoku na stanowisko dowódcy plutonu. 1 stycznia 1934 roku otrzymał awans do stopnia porucznika. Od 1937 do 1939 roku pełnił funkcję dowódcy 3 kompanii ckm w III batalionie pułku stacjonującym w Olchowcach. W latach 30. był uprawniony do protokolowania „Górskiej Odznaki PZN” (1937).

20 czerwca 1939 roku w Sanoku poślubił Barbarę Annę Nowak (1917-2008, wnuczka właścicieli ziemskich Stanisława Nowaka i Henryka Kapiszewskiego, a świadkiem na ich ślubie był dowódca 2psp z Sanoka, podpułkownik Stefan Szlaszewski.

Po wybuchu II wojny światowej w 1939 roku został zmobilizowany w 4 batalionie ckm macierzystego pułku w Sanoku. Uczestniczył w kampanii wrześniowej 1939 na stanowisku zastępcy dowódcy 4 samodzielnego batalionu 2 pułku (w oddziale pod dowództwem mjr. Józefa Kiczki) w ramach 6 Dywizji Piechoty i przeszedł szlak bojowy od Krakowa po Lubelszczyznę (służył jednocześnie jako oficer zwiadowczy), m. in. na stacji kolejowej w Brzeźnicy koło Będzina.

Po klęsce wojny obronnej i agresji ZSRR na Polskę trafił do niewoli sowieckiej, z której zbiegł, na krótko powrócił do Sanoka, po czym 25 października 1939 roku opuścił miasto przedostając się na Węgry. Został internowany w obozie Lengyeltóti, z którego uciekł 13 grudnia w kierunku Zagrzebia. Tam jako ochotnik przystąpił do Wojska Polskiego. Trafił do Francji, gdzie w ramach Polskich Sił Zbrojnych został przydzielony do 1 Dywizji Grenadierów. W jej szeregach brał udział w walkach kampanii francuskiej 1940, w stopniu kapitana był dowódcą 2 kompanii I batalionu 2 pułku grenadierów.

Podczas walk 18 czerwca 1940 roku został ranny, po klęsce Francji przedostał się do Lyonu, a na terenach francuskich był do września 1942. Odegrał rolę kuriera w transporcie sztandaru 2 pułku grenadierów (akcja pod kryptonimem „Ewa”, podobnie jak inny pochodzący z Sanoka oficer kpt. Aleksander Florkowski), który pierwotnie w wyniku aresztowań dostał się w ręce żandarmerii francuskiej w Cassis, po czym został zwrócony Polakom, a od września 1942 roku na pokładzie brytyjskiego okrętu podwodnego dotarł do Gibraltaru, 1 listopada trafił do Plymouth, potem 12 listopada poprzez Londyn i docelowo do Cupar w Szkocji; 13 listopada 1942 roku Edward Łabno przekazał sztandar byłemu dowódcy 1 Dywizji Grenadierów, gen. Bronisławowi Duchowi.

Na terenie Szkocji służył w 1 Brygadzie Strzelców, od października 1943 roku był dowódcą kompanii w 9 batalionie strzelców flandryjskich, wchodzącym w skład 3 Brygady Strzelców z 1 Dywizji Pancerniej gen. Stanisława Maczka.

W czerwcu 1944 roku brał udział w lądowaniu w Normandii, w sierpniu 1944 roku brał udział w bitwie pod Falaise oraz w Chambois w ramach Operacji Overlord. Został ranny pod Barie Nassau. Wraz z dywizją gen. Maczka walczył do końca zmagania w Wilhelmshaven.

W styczniu 1945 roku został awansowany do stopnia majora i w tej randze od 15 maja do 7 lipca 1945 roku był p.o. dowódcy 9 batalionu strzelców flandryjskich.

Po zakończeniu II wojny światowej powrócił do Polski i osiadł w Sanoku. Jako człowiek „skażony” pobytem na Zachodzie, był prześladowany przez władze komunistyczne, został uznany za agenta i wroga klasowego, był poddany ciężkim śledztwom, represjonowany także za rozgłaszanie informacji o zbrodni katyńskiej. Po aresztowaniu był przetrzymywany w aresztach UB w Szczecinku i Koszalinie oraz więziony. Po odwilży gomułkowskiej 1956 roku został uniewinniony i zrehabilitowany.

Ponownie zamieszkał w Sanoku, rozpoczął pracę zawodową i działalność społeczną, choć na początku czyniono mu trudności z podjęciem pracy. Dopiero przychylność kolegów leśników sprawiła, że został pracownikiem Zarządu Lasów Państwowych.

W latach 60. XX w. został zastępcą dyrektora Ośrodka Transportu Leśnego w Sanoku. Udało mu się polepszyć potencjał i możliwości firmy i wymienić część najbardziej zdezelowanego i często psującego się taboru samochodowego pochodzącego jeszcze

z demobilu na nowoczesny (Praga V3S, Star 660). Często wizytował rozrzucone po Bieszczadach OTL-owskie bazy terenowe.

W środowisku Sanoka udzielał się społecznie. Od 1957 roku był członkiem Komisji Handlu Miejskiej Rady Narodowej w Sanoku (nie pełniąc mandatu radnego), był wybierany radnym Powiatowej Rady Narodowej w Sanoku (1965, 1969). Przeszedł na emeryturę w 1973 roku. Był działaczem Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, wybrany członkiem zarządu oddziału powiatowego ZBoWiD w Sanoku 17 marca 1963, 6 lutego 1966 roku wybrany członkiem zarządu oddziału (w toku zmian w nomenklaturze z 1964 roku oddział powiatowy został zastąpiony oddziałem rejonowym), ponownie 20 października 1968 r., 23 maja 1971 r., 21 października 1973 r. wybrany członkiem zarządu oddziału miejskiego (działającego od 1 stycznia 1973 r. wskutek przekształcenia oddziału powiatowego na podstawie zmian administracyjnych), potem został też przewodniczącym komisji historycznej.

Był też prelegentem z ramienia ZBoWiD. We wrześniu 1973 roku został delegowany przez zarząd oddziału miejskiego w Sanoku ZBoWiD do Komisji Oficerów Rezerwy przy Zarządzie Miejskim LOK. Po kolejnej restrukturyzacji ZBoWiD z 1975 roku w dniu 15 listopada 1976 roku wybrany członkiem zarządu koła miejsko-gminnego w Sanoku i ponownie przewodniczącym komisji historycznej, a z zrezygnował z tej funkcji latem 1979 roku z uwagi na swój stan zdrowia. Był też członkiem Klubu Oficerów Rezerwy i Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych. W okresie PRL był bezpartyjny. Posiadał liczne odznaczenia, w tym: Order Wojenny Virtuti Militari, Order Odrodzenia Polski – Polonia Restituta, Krzyż Walecznych, Medal Zwycięstwa i Wolności 1945, Medal „Za udział w wojnie obronnej 1939”, Krzyż Czynu Bojowego Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, a także kilka odznak organizacji sportowych i regionalnych.

Zmarł 26 sierpnia 1995 roku. Został pochowany w grobowcu rodziny Nowaków na Cmentarzu Centralnym w Sanoku. I choć leśna firma transportowa OTL Sanok już dawno nie istnieje, Edward Łabno pozostaje w pamięci leśników regionu sanocko-bieszczadzkiego.

Opracował: Edward Orłowski
KZ SITLiD Komańcza

BIEGIEM W LAS...

Wszyscy biegamy i nawet o tym nie wiemy. Gonimy w las bo trzeba zrobić szacunki, bo odbiorca przyjechał po drewno, bo dane trzeba podać, bo raport „na wczoraj” trzeba sporządzić. W biurze też biegamy w las... liczb, raportów, analiz i e-maili... Biegają wszyscy niekoniecznie zdrowo i hobbystycznie.

Czasami warto spojrzeć na dzieci, które jak tylko opanują sztukę chodzenia natychmiast przechodzą do biegu. Bieg to najbardziej naturalny sposób poruszania się, który pozwalał naszym praprzodkom przeżyć, bo zdążyli uciec przed zagrożeniem albo dogonić swoje jedzenie.

Swoją przygodę z bieganiem zacząłem po trzydziestce, z nadwagą i zerwanym więzadłem krzyżowym w kolanie. Z dnia na dzień zacząłem rano, przed pracą truchtać 2 km po lesie, nie mając przed sobą żadnych celów. Po trzech dniach nogi bolały i ciężko było schodzić po schodach, ale głowa i stan ducha stały się jakoś takie bardziej zdadne do życia. Naukowcy twierdzą, że endorfiny uaktywniają się po trzydziestu minutach aktywności. Ja myślę, że nawet krótszy czas aktywnie spędzony pozwala poczuć się lepiej, dotlenić organizm i przewietrzyć głowę.

Od dwóch kilometrów dotarłem do prawie 240 km dystansu pokonanego podczas Dolnośląskiego Festiwalu Biegów Górskich w 2021 roku. Oczywiście nie znaczy to, że zwiększanie dystansu powinno być dla nas najważniejsze. Co więcej dość „niebezpieczną” granicą kilometrażową jest maraton (42 km), po przekroczeniu której ciężko jest się zatrzymać (ja takiej osoby nie znam...)

Podczas 10 lat mojego jak to nazywam: „bieganizmu” poznałem kilka, jak nie kilkanaście wyjątkowych miejsc (bo według założenia co roku

staram się odwiedzać inne miejsce na biegowej mapie świata). I tak udało mi się poznać włoskie Dolomity, góry i doliny wokół Mount Blanc, wybrzeże i ciekawą głębię łądu Dalmacji, rumuńskie góry Bucegi oraz wielki płaskowyż Kapadocji z wąwozami i skalnymi świątyniami. Trasy biegów zazwyczaj są tak poprowadzone, żeby ukazywać zarówno ciekawe miejsca atrakcyjne turystycznie, jak i mniej znane do których dostęp niejednokrotnie jest ograniczony. Osobnym tematem są ludzie, których przez te lata poznałem. Biegi długodystansowe mają to do siebie, że rzadko rywalizujesz z innymi zawodnikami. Zazwyczaj największym rywalem jesteś sam dla siebie i Twoje własne słabości. Zaś osoba biegnąca obok jest niejednokrotnie ratunkiem w momentach kryzysu. A ten (kryzys) po kilku czy kilkunastu godzinach marszobiegu tak czy siak dopada, bo wszystko boli, bo człowiek niewyspany, bo upał albo pada deszcz. W takich momentach potrzebna jest mocna głowa, a w biegowym światku zwykło się mówić, że nogami biegiesz do połowy dystansu, później tylko głową. To tak jak w życiu i pracy, czasami napotykamy przeszkodę i wydaje nam się, że jej nie pokonamy, jednak rodzi się upór i wola walki, która pozwala wykrzesać dodatkowe moce.

Z perspektywy leśnika wiem, jak ważna jest aktywność fizyczna w naszej pracy i jak wiele może ułatwić w codziennym funkcjonowaniu. Dlatego warto czasami ruszyć w las biegiem lub marszem na choćby krótki odcinek po to, żeby nasz życiowy maraton stał się łatwiejszy.

tekst i zdjęcia: Łukasz Dziuban

W Technikum Leśnym w Lesku działa jedno z zakładowych kół SITLiD Oddziału Krosno. Założycielami i członkami koła są nauczyciele tej szkoły, którzy na co dzień przekazują swoją wiedzę i doświadczenie młodym adeptom leśnictwa. Jako jedyna szkoła leśna na Podkarpaciu współpracująca z Lasami Państwowymi już od ponad 50 lat prowadzimy nauczanie zawodu leśnika i co roku wypuszczamy kolejną grupę absolwentów, którzy zasilają kadrę pracowników LP jak również innych służb zajmujących się szeroko rozumianą przyrodą. W roku 2024 szkołę opuściło 45 absolwentów którzy podjęli dalsze kroki w kierunku swojej kariery zawodowej. Jedni udali się na leśne studia wyższe, inni rozpoczęli staże zawodowe w jednostkach LP, a jeszcze inni zmienili swoje ukierunkowania zawodowe m.in. w kierunku służb mundurowych, założenia własnej działalności gospodarczej czy podejmując naukę na uczelniach sportowych czy aktorskich.

Szkoła kładzie bardzo duży nacisk na nowoczesne kształcenie zawodowe, którego efektami są bardzo dobre wyniki egzaminów zawodowych, jak również wysokie miejsca na różnego rodzaju olimpiadach i konkursach leśnych i przyrodniczych. Jest to możliwe dzięki środkom pozyskiwanym w ramach projektów europejskich i krajowych, oraz środkom pozyskiwanym przez Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół ZSL w Lesku jako darowizn od nadleśnictw, prywatnych firm i osób oraz z odpisu 1,5 % podatku. W

W 2024 roku 30 uczniów naszej szkoły wzięło udział w dwutygodniowych praktykach zawodowych w Irlandii w ramach projektu FERS współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej. Młodzież poznała funkcjonowanie leśnictwa

w innym kraju, uczestniczyła w wielu bardzo ciekawych wykładach i pokazach, a wartością dodaną była nauka języka angielskiego, poznanie innej kultury, zwyczajów i tradycji oraz nawiązania ciekawych znajomości z miejscową ludnością.

22 lipca 2024 roku zostało podpisane porozumienie na realizację projektu pt. „Kompleksowy program wsparcia Zespołu Szkół Leśnych w Lesku” w ramach programu regionalnego Fundusze Europejskie dla Podkarpacia na lata 2021-2027 o wartości 1 548 122,30 zł, którego głównym celem jest podniesienie jakości kształcenia zawodowego. W ramach projektu doposażone zostały klasopracownie przedmiotów zawodowych, a większość środków zostanie zainwestowana w podnoszenie kwalifikacji uczniów poprzez kursy i szkolenia dające im dodatkowe umiejętności potrzebne w dzisiejszym leśnictwie np. kurs operatora harwestera i forwardera, kurs brakarski, kurs operatora dronów, kurs arborystyczny, warsztaty QGIS, kurs klasyfikatora grzybów leśnych i wiele innych.

Oprócz szkolenia zawodowego szkoła realizuje bardzo dużo innych form realizacji swoich zainteresowań i pasji uczniów m.in. zawody sportowe, konkursy literackie, konkursy muzyki myśliwskiej, mistrzostwa szachowe, zawody drwali czy wyjazdy edukacyjne i rekreacyjne. Realizacja tych celów możliwa jest dzięki dofinansowaniu od Stowarzyszenia Absolwentów i Przyjaciół ZSL w Lesku.

Przed nami kolejny rok wyzwań, pracy i rozwoju w kierunku ciągłego polepszania kształcenia młodych leśników.

tekst i zdjęcia: Dawid Gołębiowski

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE BALIGRÓD

W dniach 14.06.2024 – 16.06.2024 odbyła się wycieczka pracownicza Nadleśnictwa Baligród obejmująca tereny Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Lublinie.

Po zabraniu wszystkich uczestników wycieczki ruszyliśmy autokarem w stronę Lubelszczyzny. Po drodze zwiedziliśmy Ruiny Zamku Krzyżtopór w Ujeździe kolejnym punktem wycieczki było zwiedzenie miasta Sandomierz (renesansowy ratusz, Bazylika Katedralna, Brama Opatowska – taras widokowy, Ucho Igielne – jedyna zachowana furta miejska, podziemna trasa turystyczna. Wieczorem już na terenie Nadleśnictwa Puławy zakwaterowaliśmy się w Ośrodku Szkoleniowo – Rekreacyjnym Kwaskowa.

15.06.2024 r. – Kazimierz Dolny; i Nałęczów Pierwszym punktem tego dnia była wycieczka po Kazimierzu Dolnym z przewodnikiem: Góra Trzech

Krzyży – panorama miasteczka i doliny Wisły, renesansowe kamienice z XVIII wieku, barokowa Kamienica Gdańska oraz ruiny zamku i baszta.

Drugim punktem dnia byrejs statkiem po Wiśle i przejazd do Nałęczowa – pijalnia wód i spacer po Parku Zdrojowym.

16.06.2024 r. – Zamość i Roztocze.

Wykwaterowanie uczestników wycieczki z Ośrodka Szkoleniowo-Rekreacyjnego Kwaskowa. Zwiedzenie miasta Zamość z przewodnikiem min. Rynek Wielki, Ratusz, Kamienice Ormiańskie, Pałac Zamoyskich.

Przejazd do Roztoczańskiego Parku Narodowego i spacer ścieżką po wydmie do Stawów Echo – relikty dawnych mokradeł, malownicze akweny rekreacyjne, cenne kompleksy leśne w postaci łągi jesionowo - olszowego z fragmentami olsu.

tekst i zdjęcia: Tomasz Paślawski

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE CISNA

Nasz wyjazd zawodowy rozpoczęliśmy wczesnym rankiem 28 czerwca 2024 roku, udając się w kierunku Szczyrku. W południe mieliśmy zaplanowane spotkanie z przedstawicielami Nadleśnictwa Jeleśnia. Odwiedziliśmy najciekawsze miejsca na terenie nadleśnictwa, w tym Żywiecki Park Krajobrazowy, który jest najstarszym parkiem krajobrazowym w polskich górach, utworzonym w 1986 roku. Wieczorem wyruszyliśmy na koncert Męskie Granie w Żywcu.

Następnego dnia, podobnie jak w roku poprzednim, pełni sentymentu do Słowacji, wyruszyliśmy, aby zwiedzić kolejną część Tatr Wysokich. Naszym celem był szczyt Łomnica (2634 m n.p.m.), na który wjechaliśmy kolejką, mimo obaw części załogi.

Na szczycie zaskoczyła nas pogoda - najpierw gęsta mgła i opady deszczu, a po dziesięciu minutach znaczna poprawa warunków, ukazując piękne widoki okolicznych szczytów. Podczas powrotu ze szczytu Łomnica spotkaliśmy się ze słowackim przewodnikiem, który opowiedział nam o pracy tamtejszych leśników, funkcjonowaniu gospodarki

leśnej oraz ochronie przyrody na przykładzie Parku Narodowego. Po wyczerpującym dniu udaliśmy się do miejscowości Szaflary na relaks w termach „Gorący Potok”.

Ostatniego dnia odwiedziliśmy Centrum Przyrodniczo-Edukacyjne „Brama w Gorce” w malowniczej miejscowości Waksmund, położone w pobliżu granicy Gorczańskiego Parku Narodowego. Naszą wizytę rozpoczęliśmy spacerem ścieżką edukacyjną, która częściowo prowadzi na wysokości koron drzew. Na terenie centrum znajdują się także wieże widokowe, pawilon edukacyjny, tunel ziemny, zagroda z danielami, gorczańska zagroda z mini zwierzakami oraz strefa relaksu. Brama w Gorce w Waksmundzie to miejsce, które łączy piękno przyrody, bogactwo kultury oraz liczne możliwości aktywnego wypoczynku. Niezależnie od pory roku, każdy znajdzie tu coś dla siebie, a wyjątkowy klimat regionu sprawi, że pobyt będzie niezapomniany.

**tekst i zdjęcia: Elwira Plata-Firlej,
zdjęcia: Daniel Adamko**

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLiD PRZY NADLEŚNICTWIE GŁOGÓW

W dniach 10–12 października 2024r. członkowie Koła Zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Głogów wzięli udział w wyjeździe zawodowym, który, po kilkuletniej przerwie, okazał się długo oczekiwanym wydarzeniem. Celem wyjazdu było poszerzenie wiedzy i kompetencji zawodowych w zakresie gospodarki leśnej, edukacji przyrodniczej oraz ochrony środowiska. Kluczowym elementem wyjazdu była wymiana doświadczeń z pracownikami innych jednostek (Nadleśnictwo Gorlice, Magurski Park Narodowy), co umożliwiło wzajemne dzielenie się wiedzą i dobrymi praktykami w ramach realizowanych przez Lasy Państwowe trzech funkcji lasu. Dodatkowym celem wyjazdu była integracja pracowników Nadleśnictwa Głogów, co zapewne wzmocni współpracę wewnętrzną oraz usprawni komunikację pracowników.

Dzień pierwszy – Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy Radocyna (Nadleśnictwo Gorlice)

Wyjazd rozpoczął się 10 października 2024 r. o godzinie 12:00 spod siedziby Nadleśnictwa Głogów. Grupa 28 uczestników udała się autokarem do Ośrodka Szkoleniowo - Wypoczynkowego Radocyna (m. Sękowa), znajdującego się na terenie Nadleśnictwa Gorlice. Na miejscu, o godzinie 15:00, przywitali nas Zastępca Nadleśniczego, Sekretarz oraz Inżynier Nadzoru. Po serdecznym powitaniu zostaliśmy oprowadzeni po obiekcie, gdzie niedawno zakończono realizację projektu „EKOPARK-RADOCYNA – edukacja ekologiczna w oparciu o zrównoważoną gospodarkę leśną”. W ramach tej inwestycji powstała m.in. sala konferencyjno-wystawowa na ok. 100 osób, wiata edukacyjna w stylu łemkowskiej „Chyży”, strefa ochrony powietrza oraz park interaktywny.

Następnie, w nowo powstałej sali konferencyjnej, Zastępca Nadleśniczego przedstawił prezentację o Nadleśnictwie Gorlice, koncentrującą się na jego działalności gospodarczej i wyzwaniach, z którymi mierzą się tamtejsi leśnicy. Kolejną prezentację zaprezentował Sekretarz Nadleśnictwa, który omówił realizację projektu „EKOPARK-RADOCYNA”, podkreślając z jednej strony trudności związane z jego realizacją, a z drugiej benefity jakie za tym idą, a więc możliwości pozyskiwania funduszy zewnętrznych na duże przedsięwzięcia.

O godzinie 18:00 grupa udała się do Gospody Magurskiej w Małastowie, gdzie po kolacji spędziliśmy pierwszy nocleg.

Dzień drugi – Magurski Park Narodowy (MPN) Drugi dzień wyjazdu, 11 października 2024r., rozpoczął się o 8:00 śniadaniem, po którym udaliśmy się do Magurskiego Parku Narodowego. O godzinie 10:00 zostaliśmy przywitani przez Dyrektora MPN oraz pracowników parku. Naszą wizytę rozpoczęliśmy od zwiedzenia Ośrodka Edukacyjno-Muzealnego im. Jana Szafrąńskiego, gdzie obejrzelśmy spektakl przyrodniczy obrazujący historię kształtowania się przyrody na tym terenie. Interaktywna ekspozycja, zlokalizowana na trzech poziomach, zachęcała do odkrywania przyrody wszystkimi zmysłami.

Po wizycie w ośrodku odbyliśmy dwugodzinną wędrowkę po parku, podczas której przewodnik z MPN opowiadał o działaniach podejmowanych przez pracowników parku w zakresie ochrony przyrody oraz zrównoważonego zarządzania zasobami leśnymi, w tym udostępniania parku dla turystyki pieszej i konnej. Przewodnik przybliżył nam także bogactwo kulturowe regionu, zamieszkiwanego niegdyś przez Łemków, których historia i dziedzictwo, mimo wysiedlenia po II wojnie światowej, wciąż są obecne w krajobrazie – na przykład w postaci kapliczek, cerkwi i chyż.

Po zakończeniu wędrowki udaliśmy się na obiad do Agroturystyki „Pod Mareszką”, gdzie serwowano lokalnego pstrąga. Około godziny 15:00 zwiedziliśmy wieżę widokową w Desznicy, skąd podziwialiśmy malownicze widoki na okoliczne tereny. Dzień zakończył się powrotem do Gospody Magurskiej na nocleg.

Dzień trzeci – Krynica-Zdrój (integracja pracowników Nadleśnictwa) 12 października 2024 r., po śniadaniu o 9:00, grupa udała się do Krynicy-Zdroju, gdzie zrealizowano część integracyjną wyjazdu. O godzinie 10:30 dotarliśmy do stacji narciarskiej Słotwiny Arena, gdzie znajduje się Wieża Widokowa w koronach drzew – pierwsza tego typu konstrukcja w Polsce. Spacerując po tej drewnianej budowli, mogliśmy podziwiać zachwycające widoki. Osoby, które nie były zainteresowane wieżą, miały możliwość zwiedzania Krynicy-Zdroju na własną rękę.

Po zwiedzaniu Krynicy, dokonaliśmy przerwy na obiad w restauracji Hotelu Słoneczne Tarasy w Grybowie, a następnie udali się w drogę powrotną do Nadleśnictwa Głogów, kończąc wyjazd o godzinie 17:30.

Wyjazd zawodowy był doskonałą okazją do wymiany doświadczeń oraz integracji pracowników Nadleśnictwa Głogów. Dzięki spotkaniom z pracownikami Nadleśnictwa Gorlice oraz Magurskiego Parku Narodowego, uczestnicy

mogli pogłębić wiedzę w zakresie wielofunkcyjnej gospodarki leśnej realizowanej przez Lasy Państwowe. Ważnym elementem wyjazdu była także część integracyjna, która pozwoliła na zacieśnienie relacji między pracownikami, co z pewnością wpłynie na lepszą współpracę zawodową w najbliższej przyszłości.

**tekst: Piotr Łabno, Maksymilian Kabaj,
zdjęcia Piotr Łabno**

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE KOLBUSZOWA

W dnia 25.07.2024-28.07.2024 roku odbył się wyjazd zawodowy zorganizowany przez Nadleśnictwo Kolbuszowa. Dwudziestego piątego lipca, wyjechaliśmy razem autokarem ze Świerczowa około godziny 6:00. Po kilku godzinach jazdy dotarliśmy do Kozłówki. Nasza podróż zaczęła się od odwiedzenia Muzeum Zamoyskich, zwiedziliśmy piękny pałac, mieliśmy okazję zobaczyć jak przez lata mieszkała rodzina Zamoyskich. Mogliśmy odwiedzić starą powozownię, galerię sztuki, park pałacowy oraz kaplicę. W Lublinie, zaraz po przyjeździe, przywitała nas ulewa, schroniliśmy się wówczas w Archikatedrze Lubelskiej, która zrobiła na nas ogromne wrażenie. Przepiękne malowidła ściennie zachwyciły nas wszystkich, jednak największe wrażenie zrobiła na nas Zakrystia Akustyczna. Po zwiedzeniu katedry udaliśmy się na kolację a następnie wróciliśmy do hotelu.

Następnego dnia, również czekały na nas ciekawe atrakcje. Zaraz po zjedzeniu śniadania, pojechaliśmy autokarem na dwugodzinny spływ kajakami po Bystrzycy. Po relaksującym spływie udaliśmy się na zwiedzanie Starego Miasta w Lublinie. Zwiedziliśmy między innymi Bramę Grodzką, plac po Farze, mieliśmy okazję zobaczyć malownicze kamienice w rynku a także Bramę Krakowską oraz piękny Plac Litewski. Potem udaliśmy się na obiad, a zaraz po nim na warsztaty do muzeum cebularza. Na warsztatach dowiedzieliśmy jak zrobiony jest ten przysmak, mogliśmy poznać jego legendę a także sami go przygotować. Po zakończeniu warsztatów mieliśmy czas wolny i możliwość uczestniczenia w Canavale Sztukmistrzów czyli pokazy buskerskie, które odbywają na ulicach i placach miasta, a także spektakle na deskach teatru i scenach plenerowych. W całym mieście było bardzo dużo występów

a każdy był interesujący i przedstawiał coś innego. Podziwialiśmy również pokaz multimedialnych fontann. Wieczne świetlne iluminacje są piękne i nadają klimat parkowi, w którym się znajdują, jest to świetne miejsce na spacer i spędzenie wolnego czasu. Ten wieczór zakończyliśmy kolacją a potem udaliśmy się na nocleg do hotelu.

W trzeci dzień naszej wycieczki, zaraz po śniadaniu pojechaliśmy autokarem do Kazimierza Dolnego. Zwiedzanie tego turystycznego miasta zaczęliśmy od zobaczenia rynku między innymi Kamienicy Celejowskiej i Klasztoru Franciszkanów, w którym znajdują się przepiękne oraz najstarsze organy w Polsce, mają one bowiem niemal czterysta lat. Zaraz potem stanęliśmy przed wyzwaniem zdobycia góry Trzech Krzyży, ale widok wynagrodził nasz wysiłek. Mieliśmy okazję pospacerować Bulwarem Nadwiślańskim a zaraz po obiedzie udaliśmy się na rejs statkiem po Wiśle gdzie mogliśmy się zrelaksować przy pięknych widokach. Kolejnym punktem programu była wizyta w Nałęczowie gdzie naszą wizytę rozpoczęliśmy od spaceru po Parku Zdrojowym a także odwiedziliśmy pijalnię wód mineralnych gdzie skosztowaliśmy kilku rodzajów wód. Zaraz po kolacji wróciliśmy do obiektu noclegowego.

W ostatni dzień naszej wycieczki, zaraz po śniadaniu i wykwaterowaniu się z hotelu przeszliśmy pieszo do Muzeum Narodowego w Lublinie. Mieliśmy przyjemność obejrzeć wystawy stałe, przepiękną i zachwycającą Kaplicę Świętej Trójcy a następnie wejść na donżon- wieżę obronną i zobaczyć panoramę Lublina z góry. Po tych aktywnościach, pełni wrażeń i dobrych wspomnień udaliśmy się autokarem w drogę powrotną do Świerczowa.

tekst i zdjęcia: Gabriela Kretowicz

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE KOŁACZYCE

W dniach 17-21 września 2024 r. odbył się wyjazd zawodowy pracowników Nadleśnictwa Kołaczyce do Warszawy, Kampinoskiego Parku Narodowego oraz Nadleśnictwa Jabłonna.

Pierwszym punktem programu było zwiedzanie Muzeum Sił Powietrznych w Dęblinie, by następnie udać się nad Zalew Zegrzyński.

W kolejnym dniu zwiedzaliśmy stolicę: piękny Wilanów, Zamek Królewski, Stare Miasto oraz Pałac Kultury i Nauki, w którym z Tarasu Widokowego na 30. piętrze podziwialiśmy panoramę Warszawy. Następnie odbyliśmy cenną lekcję historii Polski: odwiedziliśmy Muzeum Powstania Warszawskiego oraz Twierdzę Modlin – byliśmy w Forcie Modlin, Muzeum Kampanii Wrześniowej i Twierdzy Modlin, a z widokowej Wieży Czerwonej podziwialiśmy piękny krajobraz Mazowsza – największe w Polsce skrzyżowanie rzecne, gdzie Narew uchodzi do Wisły, ruiny renesansowego spichlerza, otulinę Kampinoskiego Parku Narodowego oraz liczne fortyfikacje Twierdzy Modlin. Wieża ta jest elementem najdłuższego budynku w Europie i największej działobitni na świecie.

Kolejny dzień naszego wyjazdu upłynął nam na wizycie w Kampinoskim Parku Narodowym. Wraz z przewodnikiem zwiedziliśmy Ośrodek Dydaktyczno - Muzealny Kampinoskiego Parku Narodowego oraz Muzeum Puszczy Kampinoskiej, gdzie zdobyliśmy wiedzę na temat ochrony przyrody w Kampinoskim Parku Narodowym, różnorodności biologicznej, walorów krajobrazowych Puszczy Kampinoskiej oraz początków puszczańskiego osadnictwa i jego rozwoju. Odbyliśmy też krótki spacer ścieżką dydaktyczną „Skrajem Puszczy”, prowadzącą przez fragment Olszowieckiego Błota oraz las

w obszarze ochrony ścisłej Granica. Poza wartościami przyrodniczymi, zobaczyliśmy tu pamiątki kultury i historii: wieżę widokową, Aleję III Tysiąclecia, skansen budownictwa puszczańskiego oraz cmentarz wojenny z 1939 r.

Popołudnie spędziliśmy wraz z przedstawicielami Nadleśnictwa Jabłonna oraz Gminy Pomiechówek spacerując po Parku „Dolina Wkry”, który powstał jako wspólne przedsięwzięcie tych dwóch instytucji. Teren udostępniono dla rekreacji mieszkańcom gminy oraz turystom, wyposażając go w bogatą infrastrukturę zagospodarowania turystycznego oraz ciekawe atrakcje dla dzieci i dorosłych, m. in. ścieżkę przyrodniczą, spacer w koronach drzew, wieżę widokową, park linowy, ściankę wspinaczkową, łąkę motyli z trójwymiarowymi rzeźbami odzwierciedlającymi motyle i ważki w skali 50:1, strumień wodny z przestawkami, pompą, śrubą Archimedesusa i korytkami, czy wiklinowe rzeźby zwierząt – dzików, jeleni, saren, zajęcy, lisów, bobrów i innych ssaków bytujących na terenie gminy oraz wiklinowe żeremia bobrów. Następnie udaliśmy się do leśnictwa szkółkarskiego Skierdy, gdzie miejscowy leśniczy szkółkarz zapoznał nas z procesem produkcji szkółkarskiej oraz oprowadził po miejscowej szkółce kontenerowej.

W ostatnim dniu wycieczki odbyliśmy spacer po letniej rezydencji ostatniego króla Polski – Stanisława Augusta Poniatowskiego, będącej ulubionym miejscem spacerów zarówno warszawiaków, jak i turystów odwiedzających miasto – Łazienkach, skąd pochodzi nasze pamiątkowe zdjęcie.

tekst i zdjęcia: Robert Kludacz

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE LEŻAJSK - ALPY 14-22.09.2024

„Nawet najdalsza podróż zaczyna się od pierwszego kroku”, a jako że nasza miała liczyć niemal 1800 km załoga Nadleśnictwa Leżajsk biorąca udział w tej przygodzie zebrała się pod siedzibą Nadleśnictwa o godzinie 23:00 w oczekiwaniu na autokar. Po spakowaniu bagaży i zajęciu miejsc ruszyliśmy ku przygodzie, jednak trudny dnia szybko spowodowały zapadnięcie uczestników w sen. Pierwszym naszym przystankiem i jednocześnie noclegiem było Dalaas w Austrii gdzie przywitał nas śnieg – no cóż to w końcu Alpy.

Kolejnego dnia, kiedy każdy odespał trudy podróży, pełni werwy ruszyliśmy zwiedzać stolicę księstwa Lichtenstein – Vaduz. Niestety nie udało nam się spotkać Księcia Lichtensteinu którego zwyczajem jest uczestnictwo w mszy świętej w katedrze, jednak to absolutnie nie zepsuło nam humoru, gdyż już byliśmy w autokarze, który kierował się w stronę największego wodospadu europy, czyli Rheinfall. Widok był tym bardziej imponujący, ponieważ dane nam było podziwiać go z pokładu łodzi przepływającej tuż u jego stóp.

Następnego dnia dane nam było spacerować pośród urokliwych uliczek Lucerny i Zurychu, gdzie odwiedziliśmy najważniejsze zabytki takie jak: mosty Kapellbrücke i Spreuerbrücke, mury miejskie, pomnik śpiącego lwa, czy kościoły Fraumünster i Großmünster. Kolejny dzień i kolejne piękne miasta. Tym razem udaliśmy się do malowniczo usytuowanego Berna w którym przy moście przywitały nas pilnujące fosy niedźwiedzie. Spędziliśmy kilka godzin na zwiedzaniu poznawaniu topografii miasta i odkrywaniu ukrytych smaczków tego miasta.

W drugiej połowie dnia autokar zawiózł nas do Lozanny trasą przy jeziorze Genewskim, jednak jezioro miało być atrakcją dnia jutrzejszego, ponieważ poznawszy odrobinę Lozanę udaliśmy się do parku olimpijskiego, w którym to dane nam było zapoznać się z historią Barona Pierre de Coubertin oraz odrodzenia nowożytnego ruchu olimpijskiego. Jak powszechnie wiadomo, podróże nie tylko bawią ale i uczą, ten dzień miał nam upłynąć pod znakiem nauki, albowiem koła naszego autokaru zatrzymały się pod CERN czyli centrum badań nad cząsteczką, gdzie pod ziemią znajduje się Wielki Zderzacz Hadronów

– największy na świecie akcelerator cząstek (położony od 50-175m pod ziemią ma długość ok. 27 km), a na jej powierzchni instytut badawczy gdzie mieliśmy okazję uczestniczyć w prelekcjach i wykładach przybliżających chociaż odrobinę w jaki sposób działa ów akcelerator i jakie badania są prowadzone. Po takiej dawce wiedzy udaliśmy się na nocny odpoczynek, który jednak nie miał trwać długo, bowiem od przewodnika otrzymaliśmy informację, że 12 kilometrowy tunel pod Mount Blanc którym mieliśmy się przedostać do Włoch jest zamknięty, dlatego musimy wstać o 4 rano aby zrealizować program dnia i na czas dotrzeć do zarezerwowanych atrakcji. W podróży takie rzeczy to norma, dlatego niezrażeni wstaliśmy o 4 rano na śniadanie po którym autokar ruszył w stronę najwyższego szczytu Alp – Mount Blanc. Dotarłszy do Courmayeur czekała już na nas kolejka linowa na Punta Helbronner (3466 m n.p.m.) skąd moglibyśmy podziwiać najwyższe szczyty Alp, gdyby pogoda na to pozwoliła.

Niestety tym razem musieliśmy się zadowolić rycinami na tarasie widokowym i widokiem z gondoli kolejki linowej poniżej pasma chmur, które również zapierały dech. Przed nami były Włochy a konkretnie Mediolan – światowa stolica mody, wraz ze wszystkimi swoimi zabytkami takimi jak: Castello Sforzesco, Duomo czy Galeria Vittorio Emanuele. Po ciszy, spokoju i porządku jaki panował po tamtej stronie Alp, gwar, ruch, dźwięk klaksonów i morze ludzi w pośpiechu zmierzających w tylko sobie znanych kierunkach mógł przyprawić o zawrót głowy. Powoli nasza

wyprawa zmierzała ku końcowi. Odwiedzając Weronę czy Padwę niechybnie zmierzaliśmy do końcowego punktu naszej wycieczki – Wenecji. „La Bella Venezia”, miasto tysiąca mostów, niewątpliwie „pływające miasto” w całości zbudowane na dębowych palach wbitych w dno morza jest jedyne w swoim rodzaju w skali świata. Do miasta dostaliśmy się łodzią, zacumowawszy na marinie zeszliśmy na „stały ląd” i udaliśmy się na plac św. Marka, gdzie wznosi się również Bazylika św. Marka którą mieliśmy okazję zwiedzić. Brodząc w wodzie (trafiliśmy do miasta w trakcie przyprawy),

podziwialiśmy inne okoliczne zabytki i budowle, oraz korzystaliśmy z uroku malowniczych uliczek i restauracyjek.

Jak wszystko co dobre, nasz pobyt w Wenecji i samych Włoszech dobiegał końca. Wyjechawszy z Wenecji spędziliśmy wieczór nad Adriatykiem, korzystając z pięknych plaż, morza i zachodzącego słońca, i gdy nastała noc ruszyliśmy w drogę powrotną do Polski.

tekst: Paweł Doginacz
zdjęcia: Tomasz Steliga

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE LEŻAJSK - TATRY 21-23-11.2024

Tematem wyjazdu było zapoznanie się w terenie z rębniami złożonymi. Dnia 21 listopada 2024 r. wyjechaliśmy spod Nadleśnictwa Leżajsk w kierunku Czerwienego.

Na miejsce dojechaliśmy w godzinach wieczornych i po zakwaterowaniu udaliśmy się na kolację. Kolejny dzień był dość intensywny i pełen atrakcji. Rano udaliśmy się na spacer w okoliczne drzewostany świerkowe na gruntach prywatnych. Typ siedliskowy lasu LMGŚW o budowie pionowej KO. Powierzchnia wydzielania wynosi 10,74 ha. Gatunkiem panującym jest ŚW w wieku ok. 78 lat. W drzewostanie zaobserwowaliśmy wydzielanie się posuszu ŚW, odnowienia naturalne ŚW i stosunkowo duży udział jarzębiny. Zabiegi prowadzone są w ramach rębni IV. Następnie udaliśmy się do kolejnego wydzielania 103-f o powierzchni 19,40 ha. Typ siedliskowy

lasu LMGŚW o budowie pionowej DRZEW. Gatunkiem panującym jest ŚW w wieku ok. 83 lat. W drzewostanie również zaobserwowaliśmy wydzielanie się posuszu ŚW. Zabiegi prowadzone są w ramach rębni IV.

Kolejnym etapem było zwiedzanie okolic Czerwienego. Prymas Stefan Wyszyński 29 lipca 1971 r. pisał „Bachledówka jest miejscem wyjątkowych radości i łask. Najlepiej, najspokojniej odpoczywa się na Bachledówce, w najczystszej powietrzu, wśród pięknych widoków, wśród żywnych, urodzajnych pól”.

W trakcie spaceru zapoznaliśmy się z historią Parafii MB Jasnogórskiej i ustanowionego 28 maja 2023 r. Sanktuarium Błogosławionego Kardynała Stefana Wyszyńskiego Czciciela Matki Bożej Częstochowskiej.

W bliskim sąsiedztwie kościoła

mieliśmy okazję podziwiać ciekawą konstrukcję kładki widokowej przystosowanej dla osób niepełnosprawnych. W trakcie spaceru mogliśmy się dowiedzieć o innych atrakcjach gminy Czarny Dunajec.

W odległości do 25 km od Bachledówki, możemy nacieszyć oczy nie tylko charakterystycznym dla Podhala drewnianym budownictwem, ale również unikalnymi krajobrazami i osobliwościami przyrody. Wiele z tych miejsc jest objęte ochroną przyrody jako parki narodowe, rezerваты przyrody czy obszary Natura 2000. Szczególnie mocno docenia się i podkreśla wyjątkowość torfowisk wysokich gminy Czarny Dunajec, które są miejscem występowania rzadkich gatunków roślin oraz zwierząt. Ponadto torfowiska pełnią ważną rolę gospodarczą jako naturalny zbiornik retencyjny i złoża kwaśnej ziemi torfowej. Największe obszary torfowisk na terenie gminy to:

- torfowiska „Baligówka” między Czarnym Dunajcem a Piekelnikiem wraz ze ścieżką edukacyjną,
- torfowiska w Podczerwonym, gdzie na terenie Zakładu Produkcji Torfowej „Bór za lasem” został odrestaurowany zabytkowy wagonik poruszający się po torach kolejowych rozmieszczonych na tym podmokłym terenie.

Biorąc głęboki oddech mogliśmy poczuć zapach pobliskiego lasu i lepiej zrozumieć góralską miłość do natury i do lasu.

Będąc w Chochotowie mieliśmy wrażenie, że odbyliśmy podróż do przeszłości. Oglądaliśmy najlepiej zachowany kompleks budownictwa podhalańskiego. Chałupy chochołowskie to typowy przykład tradycyjnych dwuizbowych domów podhalańskich – budowanych z bali w konstrukcji wieńcowej, z dwuspadowym dachem pokrytym gontem. Układ zabudowy wsi potwierdza tradycyjną orientację podhalańskich chałup frontem w kierunku południa.

Chochotów jest objęty ochroną konserwatorską – ponad 100 budynków wpisane jest do rejestru zabytków. Najstarsza w Chochotowie chałupa Jana Bafii, stojąca naprzeciwko kościoła, posiada w zewnętrznej ścianie wbudowany sosręb z datą 1798 r., co sugeruje datę budowy domu. W chałupie mieści

się obecnie Muzeum Powstania Chochotowskiego. Dziś, pomimo ogromnego skoku cywilizacyjnego i rozwoju materiałów oraz technologii budownictwa murowanego, na Podhalu nadal królują domy drewniane, ewentualnie murowano-drewniane. Drewno, to bowiem nie tylko materiał do budowy, ale synonim życia, natury, ciepła domowego ogniska oraz podhalańskiej sztuki ludowej i ciesielskiej.

Zgodnie z przysłowiem mieliśmy coś dla ducha, więc nastał czas na coś dla ciała. Zmęczeni trudami szkolenia wybraliśmy się do Term Chochotowskich. Mogliśmy tam skorzystać z leczniczych właściwości wód termalnych. Jest to największy kompleks basenów termalnych na Podhalu z prawie 3 tysiącami m² lustra wody i 30 nieckami basenowymi. Kąpaliśmy się beczkach termalnych z surową, siarkową wodą o temp. 360C oraz w basenie termalnym z wodą solankową jodowaną o temp. 320C.

Kąpiele w wodzie siarkowej pobudzają receptory skórne, wpływają korzystnie na regenerację chrząstki stawowej, co w efekcie przyczynia się do leczenia chorób reumatycznych, choroby zwyrodnieniowej stawów, reumatoidalnego zapalenia stawów, dyskopatii i pourazowych schorzeń narządu ruchu. Zabiegi z użyciem wody siarczkowej mają również pozytywny wpływ na układ krążenia ze względu na działanie przeciwmiażdżycowe, chronią przed powikłaniami naczyniowymi w trakcie leczenia cukrzycy.

Kąpiele solankowe zmniejszają pobudliwość receptorów czuciowych i ruchowych, normalizują ciśnienie tętnicze, usprawniają cyrkulację krwi a także regulują metabolizm skóry. Solanka uspokaja, poprawia nastrój i wycisza co w dzisiejszych niespokojnych czasach jest szczególnie cenne.

W ramach biletu mogliśmy również skorzystać z bogatej oferty hydromasaży, grot solnej, saun o różnym poziomie temperatury i wilgotności z najgorętszą „Pierońska sauna” - 100°C, 10% wilgotności, ciekawą sauną solno-ziołową oraz grotą śnieżną.

Wypoczęci i napełnieni siłami witalnymi udaliśmy się na do hotelu Bachledówka na kolację. Sobota przywitała nas bajkowym wschodem słońca nad Tatrami, mogliśmy podziwiać piękne

ośnieżone szczyty górskie i obserwować piętrowy układ roślinności składający się z:

- Pogórza do 700 m n.p.m. zajęte przez pola uprawne i pastwiska. W przeszłości porośnięte przez lasy liściaste,
- Regiel dolny do 1250 m n.p.m., który tworzą lasy mieszane z bukami i świerkami,
- Regiel górny do 1550 m n.p.m. z odpornymi na zimno świerkami i charakterystyczną dla Tatr sosną limbą,
- Piętro kosodrzewiny do 1800 m n.p.m. składające się głównie z kosodrzewiny i gdzieniegdzie rosnącej niskiej jarzębiny,

- Hale do 2300 m n.p.m. wśród roślin przeważają trawy,

- Turnie to najwyższe piętro górskie. Tylko gdzieniegdzie gleba przykrywa skały. Rosną tutaj między innymi mchy oraz dzwonki alpejskie.

Wracając do domu obejrzelśmy z okien autobusu szczyty pasma górskiego Gorce leżącego w Beskidach Zachodnich.

Wyjazd był bardzo udany i przyczynił się do poszerzenia wiedzy pracowników Nadleśnictwa Leżajsk. Obyło się bez ofiar w ludziach i sprzęcie, i już nie możemy się doczekać kolejnego wyjazdu integracyjnego.

tekst, zdjęcia: Tomasz Steliga

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE LUBACZÓW

W dniach 19-26 września 2024 roku odbył się wyjazd zawodowy członków koła SITLID przy Nadleśnictwie Lubaczów do Grecji. W tych dniach mieliśmy chłonąć uroki przyrody, malownicze krajobrazy, zatopić się kulturze Peloponezu zwiedzając malownicze miasteczka.

Nasza Grecka rozpoczęła się od zwiedzania Aten, , gdzie w Muzeum Akropolu, następnie Akropol z Propylejami, Partenonem i Erechtejonem i Muzeum Narodowe, gdzie zobaczymy m.in.: sztukę prehistoryczną – skarby Myken z domniemanego grobu Agamemnona, a następnie stadion ateński – wspinały obiekt sportowy, zbudowany w IV

w. p.n.e. , wykorzystywany do organizacji imprez sportowych do dnia dzisiejszego. Obejrzelśmy także widowiskową zmianę warty w wykonaniu żołnierzy ubranych w tradycyjny strój. Po drodze do Myken na chwilę przystanęliśmy aby ujrzeć widok zapierający dech w piersiach to jest Kanał Koryncki łączący Morze Egejskie z Morzem Jońskim. Następnie w Myken – kolebce jednej z najstarszych cywilizacji zwiedziliśmy cytadelę mykeńską ze słynną Bramą Lwów, pałacem królewskim i skarbcem Atreusza – zwanym grobem Agamemnona. W Nafplionie – pierwszej stolicy niepodległej Grecji ze wspinałymi weneckimi fortyfikacjami odbyliśmy

spacer po historycznym mieście, nad którym dominuje położona na wzgórzu forteca Palamidi. W Epidauros zobaczyliśmy antyczny teatr z IV wieku – wspaniałe dzieło Pilokleta Młodsze, mogący pomieścić 14 tysięcy widzów. Zwiedziliśmy również ruiny sanktuarium boga medycyny starożytnych Greków – Asklepiosa oraz muzeum sztuki lekarskiej z receptami kuracji i narzędziami medyków. Odbiliśmy również wycieczkę po wyspie Zakynthos wraz z rejsem do Błękitnych Grot i do zatoki Navagio, gdzie zobaczyliśmy zatopiony wrak statku – wizytówkę wyspy. Niesamowite wrażenie robi krystalicznie czysta, mieniąca się różnymi odcieniami niebieskiego woda przy jaskiniach wzdłuż wybrzeża, zagubione plaże, zalewane turkusowym morzem, leżące u stóp potężnych, białych klifów. Odwiedziliśmy też miejsce, gdzie rośnie najstarsze drzewo oliwne na Zakynthos – uroczą miejscowość Exochora.

Po powrocie na Peloponez zwiedziliśmy Starożytną Olimpię – miejsce, gdzie narodziły się igrzyska Olimpijskie, a tam ruiny starożytnego stadionu olimpijskiego, świątynię Zeusa i świątynię Hery. W Mistrze zwiedziliśmy wpisane na listę światowego dziedzictwa kulturowego UNESCO stanowisko archeologiczne i pozostałości bizantyjskiego miasta.

Mieliśmy również okazję do pobytu na jednej z najbardziej malowniczych wysp Morza Jońskiego – Elafonisos, nazywanej greckimi Seszelami, z pięknymi plażami, z białym piaskiem oraz cudownie turkusową wodą Morza Jońskiego, a tam kąpiele wodne i słoneczne. W trakcie powrotu promem, ujrzelśmy pluskające się żółwie.

W Monemvasii, która wyrasta wprost z morza, ukrytej na przedziwnej formie skalnej, gdzie pierwsze zabudowania pojawiały się już w VI w. pokluczyliśmy krętymi uliczkami, zajrzeliśmy do średniowiecznych, odrestaurowanych zabudowań, i mogliśmy podziwiać pracę ludzi: sklepiarzy czy restauratorów, którzy cały swój towar muszą wnieść do miasteczka ręcznie, nie ma możliwości poruszania się pojazdami mechanicznymi.

W dzień przed wyjazdem zwiedziliśmy jaskie Diros – najciekawsze, naturalne obiekty w Grecji. Jaskinie w większej części zalane są wodą. Gigantyczne stalagmity i stalaktyty o przeróżnych kolorach zachwycają swoimi kształtami.

Podczas naszej podróży ukazywały się nam nie tylko piękne widoki, ale również te zatrważające, które ukazywały ogrom zniszczeń spowodowanych przez pożary lasów, kilometrami ciągnące się zgłiszcza i kikuty drzew. Gdzieś widać było również walkę przyrody i odradzanie się przyrody, a także działania ludzkie w postaci nowych nasadzeń. Zastępcą Nadleśniczego Pan Tadeusz Pryjma podczas przejazdów autokarowych omawiał warunki prowadzenia gospodarki leśnej w Grecji porównując ją do Polski, a raczej wskazując ogrom różnic. Jednocześnie wyjaśniał zasady pracy Leśników Polskich co miało edukacyjny charakter szczególnie dla osób towarzyszących pracownikom Nadleśnictwa.

Jak wszystko co dobre szybko się kończy, tak i nasz wyjazd musiał się zakończyć.

tekst i zdjęcia: Renata Leja

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE LUTOWISKA

W dniach 2-6 października 2024 r. miał miejsce wyjazd zawodowy członków koła SITLiD przy Nadleśnictwie Lutowskim. Pierwszego dnia, w godzinach wczesnopopołudniowych rozpoczęliśmy podróż do odległego województwa podlaskiego, by w dniu następnym spotkać się z pracownikami Biebrzańskiego Parku Narodowego.

Wczesnym rankiem wyruszyliśmy z Nowogrodu do oddalonej o około 70 km miejscowości Osowiec – Twierdza, gdzie znajduje się siedziba Biebrzańskiego Parku Narodowego. Po zwiedzaniu ekspozycji edukacyjnej wraz z pracownikami parku udaliśmy się historyczną Droga Carską poznawać najciekawsze miejsca w Biebrzańskim Parku Narodowym.

Pierwszym obiektem, który zwiedzaliśmy była drewniana wieża widokowa, z której rozciągał się widok na biebrzańskie łąki. Niestety, z powodu niskich opadów nie przywitały nas malowniczymi rozlewiskami, jakie można podziwiać w sezonie wiosennym.

Następnie Carską Drogą oraz jej południowym przedłużeniem nazwanym Olszową Drogą udaliśmy się na fragment ścieżki przyrodniczej „Długa Luka”, która składała się z długiego na niemal 400 metrów pomostu prowadzącego w głąb Bagna Ławki największego bagna w Kotlinie Biebrzańskiej, rozciągającego się na niemal 10 000 ha.

W następnej kolejności rozpoczęliśmy zwiedzanie historycznych obiektów, jakie oferuje okolica Biebrzy. Pierwsze na liście obiektów była Góra Strękowa (o niezbyt zawrotnej wysokości około 127 metrów n.p.m.), na której znajdują się pozostałości polskiej linii obronnej opartej o rzekę Narew. Fragment linii obronnej położonej w pobliżu miejscowości Wizna wstawił się bohaterską obroną we wrześniu 1939 r. podczas Kampanii Wrześniowej. W dniach 7–10 września 1939 r. kilkuset żołnierzy pod dowództwem kapitana Władysława Raginisa stawiało opór ponad 40 tys. niemieckich żołnierzy, wspieranych przez czołgi i samoloty. Po trzech dniach walki, wobec braku amunicji i wielu rannych obrońców punkt obronny skapitulował, zaś Kapitan Raginis, wierny obietnicy, że nie odda żywy swojej pozycji rozkazał swoim żołnierzom opuścić schron, a sam rozerwał się granatem.

Kolejnym miejscem postoju był punkt

widokowy w miejscowości Burzyn skąd mieliśmy niesamowitą możliwość podziwiania szerokiej panoramy na te piękne tereny. W dole mogliśmy podziwiać wijącą się rzekę wraz z jej rozlewiskami. Z powodu jesiennej pory nie było nam dane ciągnących kluczy gęsi i żurawi, które można spotkać wiosną, ani gągołów czy nurogęsi pojawiających się zimą. Następnie udaliśmy się na pole namiotowe „Bóbr” w Osowcu-Twierdzy, gdzie odbyło się tradycyjne ognisko.

Po pożegnaniu z pracownikami Parku Narodowego, zwiedziliśmy dodatkowo zabytkowy Tykocin, gdzie odwiedziliśmy historyczną Wielką Synagogę w Tykocinie - drugą co do wielkości i jedną z najstarszych synagog w Polsce oraz jedną z najlepiej zachowanych synagog z XVII w. w Europie, gdzie obecnie znajduje się Muzeum Kultury Żydowskiej w Tykocinie wraz z domem talmudycznym.

Kolejnego dnia, w godzinach porannych, udaliśmy się do siedziby nadleśnictwa Nowogród, w którym zostaliśmy przywitani przez jego pracowników. Zaprezentowano nam świeżo wybudowaną, podwójną kancelarię leśnictw Kuzie oraz Złota Góra. Następnie, podziwialiśmy powierzchnie z naturalnymi odnowieniami sosnowymi znajdującymi się w oddziale 218d leśnictwa Złota Góra oraz drzewostanem zachowawczym sosny zwyczajnej.

Po powrocie do siedziby nadleśnictwa zostaliśmy przywitani przez Nadleśniczego, który zapoznał nas z specyfiką gospodarki i edukacji leśnej w regionie i pokazał nam salę edukacyjną.

Po kolejnej już, krótkiej podróży, na terenie leśnictwa Morgowniki zapoznaliśmy się z powierzchniami odnowień naturalnych sosny, gdzie mogliśmy porównać stopień odnowienia na piaszczystych glebach boru świeżego, z przygotowaniem gleby i bez przygotowania.

Następnym przystankiem było Muzeum-Skansen Kurpiowski im. Adama Chętnika, jednym z dwóch najstarszych muzeów na wolnym powietrzu w Polsce. Skansen ten, założony jeszcze przed wybuchem II Wojny Światowej powstał z inicjatywy Adama Chętnika – etnografa i działacza społecznego. Do zwiedzania mieliśmy 3,5 ha gruntu na którym znajdowały się 23 budynki mieszkalne i gospodarcze

z odpowiednim wyposażeniem oraz kilkadziesiąt obiektów małej architektury: kłody bartne, ule, kapliczki, studnie czy bróg.

Trzeciego dnia, po przywitaniu z przewodniczką rozpoczęliśmy zwiedzanie stolicy województwa podlaskiego, Białegostoku. Rozpoczęliśmy pod bramą magnackiej rezydencji rodu Branickich. Zespół pałacowy zbudowany na polecenie Jana Klemensa Branickiego pałac gościł wielu znakomitych artystów, poetów, ludzi nauki. Na dworze Branickiego wizytatorami byli królowie, książęta, biskupi oraz zagraniczni delegaci. Na terenie pałacu znajdują się dwa zespoły ogrodowe: w stylu francuskim, charakteryzujący się regularnością oraz ogród w typie angielskim, nawiązujący do naturalnych ogrodów krajobrazowych.

Po zwiedzeniu ogrodów pałacowych odbyliśmy pieszą wycieczkę po ulicach Białegostoku. Urokliwe kamieniczki, budynki i świątynie różnych wyznań i specyficzny charakter miasta gdzie od wieków żyli wspólnie ludzie różnych kultur, wyznań i narodowości z pewnością na długo pozostanie w naszej pamięci. Największe wrażenie wywołał Sobór św. Mikołaja z wspnianym, XIX wiecznym ikonostasem

Udaliśmy się także do oddalonego o około 15 km Supraśla – niewielkiej, urokliwej miejscowości nad rzeką Supraślą, otoczonej Puszcą Knyszyńską.

Po krótkim zwiedzaniu miasta zwiedziliśmy Monaster Zwiastowania Przenajświętszej Bogurodzicy i św. Jana Teologa, który w trakcie wojny został zdewastowany przez kwaterujące w nim wojska radzieckie, a następnie wysadzony przez wojska niemieckie. Obecnie w zrekonstruowanych zabudowaniach klasztornych znajduje się Muzeum Ikon, które było kolejnym przystankiem naszej podróży.

Po zwiedzaniu Muzeum Ikon ponownie przemierzaliśmy uliczki Supraśla, gdzie wyraźnie można było zaobserwować historię miejscowości: od zabudowań klasztornych po okazały Pałac Buchholtzów, będący niegdyś rezydencją niemieckiej rodziny fabrykanckiej, budynki mieszkalne stanowiące mieszkania robotników pracujących w pobliskich fabrykach czy ścieżki edukacyjnej i deptaka, prowadzącego wzdłuż rzeki Supraśli.

Na tym zakończył się wyjazd zawodowy Koła zakładowego SiTLID przy nadleśnictwie Lutowiska. W pamięci uczestników z pewnością pozostanie na długo.

Dziękujemy pracownikom Biebrzańskiego Parku Narodowego oraz Nadleśnictwa Nowogród za gościnę i pomoc w organizacji wyjazdu szkoleniowego.

tekst: Marek Jabłoński

zdjęcia: Katarzyna Szczerbicka

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLID PRZY NADLEŚNICTWIE MIELEC

W dniu 10 lipca 2024 r. rozpoczęliśmy wyjazd szkoleniowy, zaczynając od nocnego przejazdu przez Niemcy i Austrię, docierając aż do Szwajcarii. Pierwszym punktem programu był zjawiskowy wodospad Rheinfall, który wyłaniając się z malowniczego rzeczno-krajobrazu na rzece Ren stanowi jedną z większych atrakcji w północnej części Szwajcarii. Następnie przeszliśmy szlakiem turystycznym na terenie Regionaler Naturpark Schaffhausen zapoznając się ze sposobem zagospodarowania drzewostanów będących pod silną presją turystyczną. Kolejnym naszym przystankiem było największe miasto Szwajcarii – Zurych. Przewodnik zabrał nas na spacer po stolicy kantonu Zurychu oraz nad Jezioro Zuryckie, skąd wypłynęliśmy statkiem w godzinny rejs. Po wyczerpującym, ale pełnym wrażeń dniu udaliśmy się do miejsca zakwaterowania na terenie Austrii, tuż przy granicy austriacko-szwajcarskiej.

Kolejny dzień rozpoczęliśmy od przejazdu do miejscowości Chur, skąd Czerwonym Pociągiem (Bernina Express na swojej 122 km trasie pokonuje 55 tuneli i 196 wiaduktów oraz mostów) udaliśmy się do Sankt Moritz, znanego szwajcarskiego kurortu, malowniczo położonego nad jeziorem o tej samej nazwie i znajdującego się na wysokości 1800 m n. p. m.

Następnie wyruszyliśmy w dalszą podróż pociągiem, gdzie mogliśmy podziwiać zmieniające się krajobrazy - od pokrytych śniegiem lodowców alpejskich poprzez górskie jeziora, piętra roślinności, imponujące wiadukty, przełęcze oraz

mosty do zielonych palm we włoskim miasteczku Tirano.

Podczas trzeciego dnia wyjazdu integracyjnego zaplanowano zwiedzanie drugiego co do wielkości włoskiego miasta – Mediolanu, uważanego za finansowo-gospodarcze centrum Włoch. Po spacerze z przewodnikiem udaliśmy się na obiad, gdzie mieliśmy okazję spróbować typowych, włoskich dań.

Następnie wyruszyliśmy nad Jezioro Garda, położone na końcu długiego półwyspu eleganckiego kurortu Sirmione. Podziwialiśmy starożytne fortece i wille znajdujące się w otoczeniu gajów oliwnych czy drzew cytrynowych, po czym ruszyliśmy w drogę powrotną.

tekst i zdjęcia: Klaudia Kardyś

SPRAWOZDANIE Z WYJAZDU INTEGRACYJNEGO CZŁONKÓW KOŁA ZAKŁADOWEGO SITLiD PRZY NADLEŚNICTWIE TUSZYMA

W dniach 12-17.08.2024 r., odbył się wyjazd zawodowy członków koła zakładowego SITLiD przy Nadleśnictwie Tuszynie do Słowenii.

Pierwszy dzień rozpoczęliśmy od zwiedzania najstojniejszej słoweńskiej skoczni narciarskiej - skoczni „mamuciej” o punkcie konstrukcyjnym K200 położonej w dolinie Planica w Alpach Julijskich.

Następnie, udaliśmy się do miejscowości Bled, gdzie po krótkim spacerze po mieście, popłynęliśmy łódkami do malowniczo położonego kościołka na wyspie, skąd podziwialiśmy najwyższy szczyt Słowenii – Triglav. Na zakończenie dnia zostawiliśmy sobie przyrodniczą „perełkę” w postaci spektakularnego wąwozu Vintgar. Wyrzeźbiony przez rzekę Radovna wąwóz Vintgar znajduje się pomiędzy wzniesieniami Hom i Boršt, 4 km na północny zachód od Bledu. Przez ok. 1,6 km zachwycaliśmy się kaskadami szmaragdowej rzeki. Kolejnego dnia, skupiliśmy się na wypoczynku pośród otoczonej drzewami oliwnymi i oleandrami plaży, poddając się silnym promieniom „śródziemnomorskiego Słońca”. Ćwiczyliśmy siatkówkę plażową, pływanie oraz pracowaliśmy nad opalenizną.

Największych doznań dostarczył dzień trzeci, w którym to podziwialiśmy piękno przyrody

nieożywionej w postaci jaskini Postojna – uznawanej za najwspanialszą formę krasową na świecie. Ciepło ubrani (ze względu na temperaturę wynoszącą ok. 10 stopni Celsjusza) spacerowaliśmy podziemnymi tunelami fascynując się podziemnym rajem kształtowanym jedynie przez krople wody na przestrzeni milionów lat. Zwieńczeniem dnia była wizyta w jaskiniowym zamku Predjama.

Czwarty dzień zarezerwowany był na spływ pontonowy po rzece Soča (połączenie doznań sportowych, wypoczynku i kontaktu z dziką przyrodą).

Piątego dnia zwiedzaliśmy stolicę Słowenii – Lublanę. Przeszliśmy przez, starówkę, mosty: Smoczy oraz Potrójny a także spacerowaliśmy po placu Presnera (Słoweńskiego odpowiednika naszego Adama Mickiewicza). Lublanę pożegnaliśmy wjazdem na wzgórze zamkowe, z którego można było podziwiać panoramę całego miasta.

Ostatni dzień przeznaczono na powrót do Polski.

Wycieczka była idealnym połączeniem zwiedzania, wypoczynku i podziwiania przyrody, z pewnością zapadnie jej członkom na długo w pamięci.

tekst i zdjęcia: Rafał Mazur

REGULAMIN dofinansowania kół zakładowych przez Zarząd Oddziału SITLiD w Krośnie

Zarząd Oddziału SITLiD w Krośnie może przyznać dotacje do działalności statutowej kół zakładowych. Dotacje przyznaje się na wniosek koła.

I. Rodzaje działalności, na które można przyznać dotacje:

1. Działalność szkoleniowa.
2. Wyjazdy zawodowe, szkoleniowe.
3. Wydawnictwa związane z tematyką zawodową – leśną, propagującą działalność leśników, LP, SITLiD, biografie osób tworzących SITLiD (przede wszystkim na Podkarpaciu).
4. Popularyzacja wiedzy o lesie, konkursy dla młodzieży, imprezy kulturalne.
5. Zapomogi losowe.

II. Ogólne zasady przyznawania dotacji.

Celem otrzymania dotacji koło zwraca się z pisemnym wnioskiem do Zarządu Oddziału SITLiD w Krośnie, co najmniej na jeden miesiąc przed planowanym przedsięwzięciem, Zarząd Oddziału informuje Koło o przyznaniu (lub nie) dotacji. Dotacje przyznaje się na podstawie wykonanych kosztów (lub innych – pkt. III). Po zakończeniu przedsięwzięcia Wnioskodawca przesyła do ZO SITLiD w Krośnie, wraz z wymaganym sprawozdaniem, kopie dokumentów potwierdzających wydatki (rachunek, faktura) – szczegóły podane w punkcie III.

Dotacja może pokryć maksymalnie 50 % kosztów ogólnych przedsięwzięcia i uzależnia się ją od liczby członków Koła

Zakładowego SITLiD w sposób następujący:

- koło o liczbie członków do 11 - maksymalnie 30 % kosztów
- koło o liczbie członków od 11 do 20 - maksymalnie 40 % kosztów
- koło o liczbie członków powyżej 20 - maksymalnie 50 % kosztów

Każdy członek może otrzymać dotację jeden raz w ciągu roku, zapis ten nie dotyczy zapomogi. Zasada ta może być zmieniona na zebraniu członków ZO SITLiD w Krośnie.

III. Warunki jakie musi spełniać dotowana działalność.

1. Działalność szkoleniowa

a. We wniosku należy podać rodzaj szkolenia, program, nazwiska osób przeprowadzających szkolenie, przewidywany koszt ogólny.

b. Po zakończeniu Koło przesyła informację o wykonaniu szkolenia wraz z kopiami faktur, podając numer konta, na które należy przelać dotację.

2. Wyjazdy zawodowe, szkoleniowe.

a. We wniosku należy podać cel wyjazdu, program, przewidywany koszt, liczbę członków SITLiD biorących udział w wyjeździe.

b. Po zakończeniu Koło przesyła sprawozdanie z wyjazdu w formie opisowej i elektronicznej, załącza kopie dokumentów potwierdzających wydatki. Podać należy również: nazwiska członków SITLiD, którzy wzięli udział w wyjeździe, numer konta, na które należy przesłać dotację.

Dotacja do wyjazdu przyznawana przez ZO (oprócz zasad ogólnych), nie może przekroczyć kwoty maksymalnej dla jednego członka SITLiD, ustalonej przez Zarząd w danym roku.

3. Wydawnictwa

a. Wniosek winien zawierać tytuły zamawianych wydawnictw, przedstawienie treści, planowany koszt.

b. Po wydaniu Koło przesyła kopie faktur za wydawnictwa oraz jeden egzemplarz w załączeniu.

4. Popularyzacja wiedzy

a. We wniosku podać należy rodzaj imprezy (konkursy, występy), planowany koszt.

b. Po zakończeniu imprezy należy przesłać sprawozdanie do ZO SITLiD w Krośnie w formie pisemnej i elektronicznej, podać ilość uczestników oraz kopie dokumentów potwierdzających wydatki i numer konta, na które należy przesłać dotację.

5. Zapomogi

Dotację przyznaje się na podstawie wniosku, w którym należy podać: nazwisko pracownika, z jakiego tytułu chce dostać zapomogę i kwotę zapomogi oraz załączyć informację przewodniczącego koła SITLiD o nie zaleganiu ze składkami. Dotacji udziela się tylko dla członków SITLiD, którzy na bieżąco opłacają składki członkowskie. Koło podaje również numer konta, na które należy przesłać dotację.

PODZIĘKOWANIE

za przekazane darowizny następującym nadleśnictwom:

Nadleśnictwo Leżajsk
Nadleśnictwo Stryszów
Nadleśnictwo Mielec
Nadleśnictwo Bircza
Nadleśnictwo Kołaczyce
Nadleśnictwo Brzozów
Nadleśnictwo Lubaczów
Nadleśnictwo Lutowiska
Nadleśnictwo Cisna
Nadleśnictwo Kolbuszowa
Nadleśnictwo Jarosław
Nadleśnictwo Dukla
Nadleśnictwo Tuszyna
Nadleśnictwo Komańcza
Nadleśnictwo Oleszyce
Nadleśnictwo Lesko
Nadleśnictwo Kańczuga
Nadleśnictwo Stuposiany
Nadleśnictwo Dynów
Nadleśnictwo Sieniawa
Nadleśnictwo Głogów

Środki te wspierają istotnie naszą działalność statutową, a w szczególności organizację zawodów piłki siatkowej, zawodów drwali, konferencji i szkoleń. Fundujemy także nagrody w konkursach o tematyce leśnej i przyrodniczej. W tym roku część darowizn była również na dotacje celowe, m. in. na pomoc Ukrainie.

Z leśnymi pozdrowieniami „Darz Bór”

ZO SITLiD w Krośnie

